

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 162

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 51
21 iunie 2008

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

- Regulamentul (CE) nr. 583/2008 al Comisiei din 20 iunie 2008 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 1
- ★ Regulamentul (CE) nr. 584/2008 al Comisiei din 20 iunie 2008 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește obiectivul comunitar de diminuare a prevalenței *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium* la curcani ⁽¹⁾ 3
- ★ Regulamentul (CE) nr. 585/2008 al Comisiei din 19 iunie 2008 de interzicere a pescuitului de cod în zona Kattegat de către navele care arborează pavilionul Suediei 9

DIRECTIVE

- ★ Directiva 2008/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de modificare a Directivei 95/50/CE a Consiliului privind procedurile unitare de control în transportul rutier de mărfuri periculoase, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei 11

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

- ★ **Directiva 2008/62/CE a Comisiei din 20 iunie 2008 de stabilire a anumitor derogări pentru acceptarea soiurilor locale și a varietăților agricole adaptate natural la condițiile locale și regionale și amenințate de eroziunea generică și pentru comercializarea semințelor și cartofilor de sămânță ale acestor soiuri locale și varietăți** ⁽¹⁾ 13
- ★ **Directiva 2008/63/CE a Comisiei din 20 iunie 2008 privind concurența pe piețele echipamentelor terminale pentru telecomunicații** (versiune codificată) ⁽¹⁾ 20

DECIZII ADOPTATE ÎN COMUN DE CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

- ★ **Decizia nr. 586/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de modificare a Deciziei nr. 896/2006/CE de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de ședere eliberate de Elveția și de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor** 27

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Parlamentul European și Consiliu

2008/469/CE:

- ★ **Decizia Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2008 privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară** 30

Comisie

2008/470/CE:

- ★ **Decizia Comisiei din 7 mai 2008 privind interzicerea provizorie a utilizării și vânzării în Austria a porumbului modificat genetic (*Zea mays* L. linia T25), în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C(2008) 1715] ⁽¹⁾ ... 31**

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RECOMANDĂRI

Comisie

2008/471/CE:

- ★ **Recomandarea Comisiei din 30 mai 2008 privind măsurile de reducere a riscurilor prezentate de substanțele tricloretilenă, benzen și 2-metoxi-2-metilbutan (TAME) [notificată cu numărul C(2008) 2271] ⁽¹⁾..... 34**

2008/472/CE:

- ★ **Recomandarea Comisiei din 30 mai 2008 privind măsurile de reducere a riscurilor prezentate de substanțele clorură de 2,3-epoxipropiltrimetilamoniu (EPTAC), clorură de (3-clor-2-hidroxi-propil) trimetilamoniu (CHPTAC) și hexaclorciclopentadienă [notificată cu numărul C(2008) 2316] ⁽¹⁾..... 37**

2008/473/CE:

- ★ **Recomandarea Comisiei din 5 iunie 2008 privind limitarea răspunderii civile a auditorilor legali și a societăților de audit [notificată cu numărul C(2008) 2274] ⁽¹⁾..... 39**

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 583/2008 AL COMISIEI

din 20 iunie 2008

de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽¹⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a sumelor forfetare la import din țările terțe, pentru produsele și termenele menționate în anexa acestuia.

- (2) În conformitate cu criteriile menționate anterior, sumele forfetare la import trebuie stabilite la nivelurile prevăzute în anexa la prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Sumele forfetare la import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 sunt stabilite așa cum este indicat în tabelul din anexă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 21 iunie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 iunie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

la Regulamentul Comisiei din 20 iunie 2008 de stabilire a sumelor forfetare la import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

(Cod NC)	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Suma forfetară la import
0702 00 00	MA	41,8
	MK	34,1
	TR	59,0
	ZZ	45,0
0707 00 05	JO	151,2
	MK	24,1
	TR	134,5
	ZZ	103,3
0709 90 70	TR	101,1
	ZZ	101,1
0805 50 10	AR	109,6
	EG	120,2
	TR	135,6
	US	99,2
	ZA	103,7
	ZZ	113,7
0808 10 80	AR	169,1
	BR	88,0
	CL	103,6
	CN	91,0
	NZ	118,7
	US	91,0
	UY	58,3
	ZA	97,1
	ZZ	102,1
0809 10 00	IL	89,8
	TR	193,8
	US	236,6
	ZZ	173,4
0809 20 95	TR	388,7
	US	379,0
	ZZ	383,9
0809 30 10, 0809 30 90	EG	182,1
	US	191,8
	ZZ	187,0
0809 40 05	IL	121,3
	TR	131,9
	ZZ	126,6

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 584/2008 AL COMISIEI

din 20 iunie 2008

de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește obiectivul comunitar de diminuare a prevalenței *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium* la curcani

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonelei și al altor agenți zoonotici specifici, prezenți în rețeaua alimentară⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (1) și articolul 13,

întrucât:

- (1) Obiectivul Regulamentului (CE) nr. 2160/2003 constă în adoptarea de măsuri adecvate și eficiente pentru depistarea și controlul salmonelei și al altor agenți zoonotici în toate stadiile relevante ale producției, prelucrării și distribuției, în special la nivelul producției primare, astfel încât să se reducă prevalența acestora și riscul pe care îl reprezintă pentru sănătatea publică.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 prevede stabilirea unui obiectiv comunitar de diminuare a prevalenței, la nivelul producției primare, a tuturor serotipurilor de salmonelă care sunt relevante din punctul de vedere al sănătății publice, la curcani. Această reducere este importantă în privința măsurilor stricte care urmează să fie aplicate cărnii proaspete care provine din efectivele de curcani infectate în conformitate cu respectivul regulament, începând cu 12 decembrie 2010. În special, carnea proaspătă de păsări de curte, inclusiv cea de curcan, nu poate fi introdusă pe piață pentru consumul uman, dacă nu satisface următorul criteriu: „Salmonela: absentă în 25 de game”.
- (3) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2160/2003, acest obiectiv comunitar trebuie să conțină expresia numerică a procentului maxim de unități epidemiologice care rămân pozitive și/sau a procentului minim de reducere a numărului de unități epidemiologice care rămân pozitive, termenul maxim de atingere a obiectivului și definiția programelor de teste necesare pentru verificarea îndeplinirii obiectivului. De asemenea, trebuie inclusă, dacă este cazul, o definiție a serotipurilor care sunt relevante din punctul de vedere al sănătății publice.

- (4) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 prevede că experiența dobândită în cadrul măsurilor de control naționale și informațiile înaintate Comisiei sau Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară în temeiul cerințelor comunitare actuale, în special în cadrul informațiilor prevăzute în Directiva 2003/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici⁽²⁾, în special articolul 5, ar trebui luate în considerare la momentul stabilirii obiectivului comunitar.
- (5) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 prevede că la momentul definirii fiecărui obiectiv comunitar, Comisia furnizează o analiză a costurilor și avantajelor scontate. Cu toate acestea, prin derogare, obiectivul comunitar în cazul curcanilor, care cuprinde *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium*, poate fi stabilit pentru o perioadă de tranziție fără a fi necesară o astfel de analiză.
- (6) Date comparabile privind prevalența serotipurilor de salmonelă în efectivele de curcani din statele membre au fost colectate, prin urmare, în conformitate cu Decizia 2006/662/CE a Comisiei din 29 septembrie 2006 privind o contribuție financiară a Comunității pentru un studiu de referință cu privire la prevalența salmonelei în rândul efectivelor de curci, care va fi realizat în statele membre⁽³⁾.
- (7) Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 prevede că, în perioada tranzitorie de trei ani, obiectivul comunitar pentru curcani este de a acoperi doar *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium*. Se pot lua în calcul și alte serotipuri care sunt relevante pentru sănătatea publică după ce perioada a expirat.
- (8) Pentru a verifica progresele în ceea ce privește realizarea obiectivului comunitar, este necesar să se stabilească, prin prezentul regulament, eșantionarea repetată a efectivelor de curcani.
- (9) În conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003, a fost consultată Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (AESA) cu privire la stabilirea obiectivului comunitar pentru curcani.

⁽¹⁾ JO L 325, 12.12.2003, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1237/2007 al Comisiei (JO L 280, 24.10.2007, p. 5).

⁽²⁾ JO L 325, 12.12.2003, p. 31. Directivă modificată prin Directiva 2006/104/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 352).

⁽³⁾ JO L 272, 3.10.2006, p. 22.

- (10) Grupul operativ al AESA, însărcinat cu colectarea de informații privind zoonozele a adoptat la 28 aprilie 2008 un Raport privind analiza studiului de referință pe tema prevalenței salmonellei în efectivele de curcani în UE, 2006-2007, Partea A: Estimări privind prevalența salmonellei.
- (11) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 646/2007 al Comisiei din 12 iunie 2007 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește obiectivul comunitar de diminuare a prevalenței *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium* la puii de carne și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1091/2005⁽¹⁾, se vor lua cel puțin două perechi de încălțăminte de protecție de unică folosință sau „șosete” în vederea eșantionării efectivelor de pui de carne pentru depistarea salmonellei. Noi dovezi științifice demonstrează că utilizarea combinată a unei perechi de încălțăminte/șosete de protecție de unică folosință cu un eșantion de praf dă rezultate cel puțin la fel de precise ca eșantionarea prin prelevarea a două perechi de încălțăminte/șosete de protecție de unică folosință. Prin urmare, această combinație ar trebui permisă ca metodă alternativă de eșantionare și Regulamentul (CE) nr. 646/2007 ar trebui modificat în consecință.
- (12) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectivul comunitar

- (1) Obiectivul comunitar, astfel cum este menționat la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003, care constă în reducerea prevalenței *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium* la curcani („obiectivul comunitar”) este următorul:
- (a) reducerea la 1 % sau mai puțin, până la 31 decembrie 2012, a procentului maxim de efective de curcani pentru îngrășare care rămân pozitive în ceea ce privește *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium*;
- (b) reducerea la 1 % sau mai puțin, până la 31 decembrie 2012, a procentului maxim de efective de curcani adulți de repro-

ducție care rămân pozitive în ceea ce privește *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium*.

Totuși, pentru statele membre cu mai puțin de 100 de efective de curcani adulți de reproducție sau pentru îngrășare, obiectivul comunitar este că numai un singur efectiv de curcani adulți de reproducție sau pentru îngrășare, cel mult, poate să rămână pozitiv până la 31 decembrie 2012.

(2) Programul de teste necesare pentru verificarea realizării obiectivului comunitar este prevăzut în anexă.

(3) Comisia estimează dacă este necesară o reexaminare a obiectivului și a programului de teste prevăzut în anexă pe baza experienței dobândite în 2010, acesta fiind primul an al programelor naționale de control menționate la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003.

Articolul 2

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 646/2007

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 646/2007, se adaugă următoarele alineate:

1. la finalul punctului 2:

„De asemenea, ca o soluție alternativă, autoritatea competentă poate decide că trebuie purtată o pereche de încălțăminte de protecție de unică folosință, care să acopere 100 % din suprafața cotețului în cazul în care este combinată cu un eșantion de praf colectat din mai multe locuri din tot cotețul de pe suprafețe pe care praful este așezat în mod vizibil.”

2. După cel de-al doilea alineat al punctului 3 alineatul (1):

„Eșantionul de praf va fi analizat separat, de preferință. Cu toate acestea, autoritatea competentă poate decide să grupeze eșantionul cu o pereche de încălțăminte/șosete de protecție de unică folosință în vederea analizei.”

Articolul 3

Intrare în vigoare și punere în aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 alineatele (1) și (3) și articolul 2 se aplică de la 1 iulie 2008, iar articolul 1 alineatul (2) se aplică de la 1 ianuarie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 iunie 2008.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 151, 13.6.2007, p. 21.

ANEXĂ

Programul de teste necesare pentru verificarea realizării obiectivului comunitar menționat la articolul 1 alineatul (2)**1. Frecvența și statutul eșantionării**

- (a) Cadrul de eșantionare va acoperi toate efectivele de curcani pentru îngrășare și de curcani de reproducție care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 2160/2003.
- (b) Efectivele de curcani vor fi eșantionate la inițiativa operatorului din sectorul alimentar și de către autoritatea competentă.
- (i) Eșantionarea efectivelor de curcani pentru îngrășare și de curcani de reproducție la inițiativa operatorului din sectorul alimentar se va efectua în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 în perioada de trei săptămâni anterioară mutării păsărilor în abator. Rezultatele rămân valabile pentru maximum șase săptămâni după eșantionare și, prin urmare, poate fi necesară o eșantionare repetată a aceluiași efectiv.
- (ii) În plus, are loc eșantionarea efectivelor de curcani de reproducție la inițiativa operatorului din sectorul alimentar:
- în efectivele de creștere: la vârsta de o zi, la vârsta de patru săptămâni și cu două săptămâni înainte de trecerea la perioada de depunere a ouălor sau de trecerea la unitatea de depunere a ouălor;
  - în efectivele adulte: cel puțin o dată la fiecare trei săptămâni în cursul perioadei de depunere a ouălor în exploatație sau incubator.
- (iii) Eșantionarea de către autoritatea competentă trebuie să includă cel puțin:
- o dată pe an, toate efectivele din 10 % din exploatații care au cel puțin 250 de curcani de reproducție adulți cu vârsta cuprinsă între 30 și 45 de săptămâni dar incluzând în orice caz toate exploatațiile în care *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium* au fost depistate în timpul celor 12 luni anterioare și toate exploatațiile care au curcani de reproducție de elită, străbunici și bunici; această eșantionare poate avea loc, de asemenea, în incubator;
  - toate efectivele din exploatații în cazul în care este depistată prezența *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium* în eșantioanele prelevate în incubator de către operatorii din sectorul alimentar sau în cadrul controalelor oficiale, pentru a investiga originea infecției;
  - o dată pe an, toate efectivele din 10 % din exploatații care au cel puțin 500 de curcani pentru îngrășare, dar în orice caz:
    - toate efectivele din exploatație în cazul în care la un efectiv a fost identificată prezența *Salmonella Enteritidis* sau a *Salmonella Typhimurium* în eșantioanele prelevate de către operatorul din sectorul alimentar, cu excepția cazului în care carnea curcanilor din efective este destinată tratamentului termic industrial sau oricărui alt tratament capabil să elimine salmonela; și
    - toate efectivele din exploatație în cazul în care la un efectiv a fost identificată prezența *Salmonella Enteritidis* sau *Salmonella Typhimurium* în timpul etapei anterioare în eșantioanele prelevate de operatorul din industria alimentară; și
  - de fiecare dată când autoritatea competentă consideră necesar.

Eșantionarea efectuată de autoritatea competentă poate înlocui eșantionarea la inițiativa operatorului din sectorul alimentar.

2. Protocolul de eșantionare**2.1. Prelevarea de eșantioane din incubator**

Eșantionarea are loc în incubator în conformitate cu dispozițiile stabilite la punctul 2.2.1 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1003/2005 ⁽¹⁾.

2.2. Prelevarea de eșantioane din exploatație**2.2.1. Curcani de reproducție**

Eșantioanele trebuie prelevate în conformitate cu dispozițiile stabilite la punctul 2.2.2 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1003/2005.

⁽¹⁾ JO L 170, 1.7.2005, p. 12.

2.2.2. Curcanii pentru îngrășare

Se vor lua cel puțin două perechi de încălțăminte/șosete de protecție de unică folosință. Pentru efectivele de curcani crescuți în aer liber, eșantioanele se vor preleva doar în interiorul crescătoriei. Toate perechile de încălțăminte/șosete de protecție se vor grupa într-un singur eșantion.

Pentru efectivele cu mai puțin de 100 de curcani, unde nu este posibilă utilizarea unor perechi de încălțăminte/șosete de protecție întrucât nu există acces la cotețe, acestea pot fi înlocuite cu eșantioanele prelevate cu mâna, aplicând încălțăminte sau șosetele peste mănuși și frecându-le de suprafețele contaminate cu materii fecale proaspete sau, în caz contrar, utilizând alte tehnici de eșantionare a materiilor fecale care să fie adecvate scopului propus.

Înainte de a utiliza încălțăminte/șosetele de protecție, suprafața acestora trebuie umezită cu diluanți cu recuperare maximă (MRD: 0,8 % clorură de sodiu și 0,1 % peptonă în apă deionizată sterilă) sau cu apă sterilă, sau orice alt diluant aprobat de laboratorul național de referință menționat la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003. Este interzisă utilizarea apei din exploataje conținând substanțe antimicrobiene sau dezinfectanți suplimentari. Metoda recomandată de umezire a încălțărilor este prin turnarea lichidului în interiorul acestora înainte de încălzire. Ca alternativă, încălțăminte/șosetele de protecție pot fi introduse în autoclave cu diluanți în pungi sau recipiente de autoclave înainte de utilizare. Diluanții se pot aplica, de asemenea, pe încălțăminte de protecție pusă în picioare, utilizându-se un pulverizator sau o pisetă.

Trebuie garantat faptul că toate secțiunile cotețului sunt reprezentate în eșantionare în mod proporțional. Fiecare pereche ar trebui să acopere aproximativ 50 % din suprafața cotețului.

De asemenea, ca o soluție alternativă, autoritatea competentă poate decide că trebuie purtată o pereche de încălțăminte de protecție de unică folosință, care să acopere 100 % din suprafața cotețului în cazul în care este combinată cu un eșantion de praf colectat din mai multe locuri din tot cotețul de pe suprafețe pe care praful este așezat în mod vizibil.

La terminarea eșantionării, încălțăminte/șosetele de protecție se scot cu grijă, astfel încât materiile aderente să nu se desprindă. Încălțăminte poate fi întoarsă pe dos pentru a reține materiile în interior. Apoi, acestea se așază într-un sac sau alt recipient și sunt etichetate.

Autoritatea competentă va supraveghea formarea operatorilor din sectorul alimentar pentru a garanta aplicarea corectă a protocolului de eșantionare.

În cazul eșantionării de către autoritatea competentă, din cauza suspiciunii unei infecții cu salmonela într-un efectiv din acea exploataje, precum și în alte cazuri în care se consideră oportun, autoritatea competentă va efectua testele suplimentare necesare pentru a se asigura că rezultatele examinărilor pentru depistarea salmonellei la efectivele de curcani nu sunt afectate de utilizarea substanțelor antimicrobiene pentru aceste efective.

Atunci când nu este depistată prezența *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium*, însă s-au depistat substanțe antimicrobiene sau efecte de inhibare a proliferării bacteriene, se va considera că efectivul de curcani este infectat în scopul obiectivului comunitar menționat la articolul 1 alineatul (2).

3. Examinarea eșantioanelor

3.1. Transportul și pregătirea eșantioanelor

Eșantioanele se expediază, de preferință, prin poșta expresă sau curier la laboratoarele menționate la articolele 11 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 2160/2003, în termen de 24 de ore de la prelevare. Dacă nu sunt trimise în 24 de ore acestea trebuie refrigerate. În laboratoare, eșantioanele se păstrează refrigerate până în momentul examinării, care va fi începută în termen de 48 de ore de la primire și în termen de 96 de ore după eșantionare.

Perechea de încălțăminte/șosete de protecție se despachetează cu grijă, pentru a evita desprinderea materiilor fecale aderente, se grupează și se pune în 225 ml de apă peptonată tamponată (BPW), preîncălzită la temperatura camerei. Încălțăminte/șosetele de protecție trebuie scufundate complet în apă peptonată tamponată și, prin urmare, poate fi adăugată mai multă apă peptonată tamponată dacă este necesar.

Eșantionul de praf va fi analizat separat, de preferință. Cu toate acestea, autoritatea competentă poate decide să grupeze eșantionul cu o pereche de încălțăminte/șosete de protecție de unică folosință în vederea analizei.

Eșantionul se învârtește pentru saturarea completă și se continuă cultura prin utilizarea metodei de depistare menționate la punctul 3.2.

Alte eșantioane (din incubatoare, de exemplu) trebuie pregătite în conformitate cu dispozițiile stabilite la punctul 2.2.2 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1003/2005.

În cazul în care se decide să se recurgă la standarde ISO pentru pregătirea materiilor fecale în scopul depistării salmonelii, acestea înlocuiesc dispozițiile de mai sus privind pregătirea eșantioanelor.

3.2. Metoda de depistare

Se utilizează metoda de depistare recomandată de laboratorul comunitar de referință (LCR) pentru salmonelă, situat în Bilthoven, Țările de Jos.

Metoda respectivă este descrisă în anexa D la standardul ISO 6579 (2002): „Detectarea *Salmonella* spp. în fecalele animalelor și în probele provenite din etapa primară de producție”. Se utilizează ultima versiune a anexei D.

În cadrul acestei metode de depistare, se utilizează un mediu semisolid (mediul Rappaport-Vassiladis semisolid modificat, MSR/V) ca mediu unic de îmbogățire selectivă.

3.3. Serotipizarea

Cel puțin un izolat din fiecare eșantion pozitiv trebuie serotipat, în conformitate cu schema Kaufmann-White.

3.4. Metode alternative

În ceea ce privește eșantioanele prelevate la inițiativa operatorului din industria alimentară, metodele de analiză prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004⁽¹⁾ pot înlocui metodele de pregătire a eșantioanelor, metodele de depistare și serotipizarea prevăzute la punctele 3.1, 3.2 și 3.3 din prezenta anexă, în cazul în care acestea sunt validate în conformitate cu standardul EN/ISO 16140/2003.

3.5. Depozitarea sușelor

Laboratoarele garantează că cel puțin o sușă izolată de *Salmonella* spp. pe coteț și pe an pot fi prelevate de către autoritatea competentă și depozitate pentru o posibilă testare ulterioară a sensibilității la bacteriofagi sau la agenți antimicrobieni, utilizând metodele uzuale de recoltare a culturilor, care trebuie să garanteze integritatea sușelor timp de cel puțin doi ani.

4. Rezultatele și transmiterea informațiilor

4.1. Depistarea *Salmonella* Enteritidis și/sau *Salmonella* Typhimurium

Laboratorul raportează imediat autorității competente fiecare depistare a *Salmonella* Enteritidis și/sau a *Salmonella* Typhimurium și comunică referințele exploatației și a efectivului.

4.2. Calcularea prevalenței pentru verificarea realizării obiectivului comunitar

Un efectiv de curcani este considerat pozitiv în vederea verificării realizării obiectivului comunitar, în cazul în care se depistează prezența *Salmonella* Enteritidis și/sau *Salmonella* Typhimurium (cu excepția sușelor vaccinale) în respectivul efectiv, cu orice ocazie.

Efectivele de curcani pozitive se numără o singură dată pentru un lot, indiferent de numărul de operațiuni de eșantionare și de testare, și se raportează doar în anul primei eșantionări pozitive.

Prevalența se calculează separat pentru efectivele de curcani pentru îngrășare și pentru efectivele de curcani adulți de reproducție.

⁽¹⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

4.3. Raportarea anuală

Raportarea anuală include:

- (a) numărul total de efective de curcani pentru îngrășare și de curcani adulți de reproducție eșantionate de către autoritatea competentă sau de către operatorul din sectorul alimentar;
- (b) numărul total de efective de curcani pentru îngrășare și curcani adulți de reproducție infectate cu *Salmonella Enteritidis* sau *Salmonella Typhimurium*;
- (c) toate serotipurile izolate de *Salmonella* (incluzând alte serotipuri decât *Salmonella Enteritidis* și *Salmonella Typhimurium*) și numărul de efective infectate pentru fiecare serotip;
- (d) explicații privind rezultatele, în special cazurile excepționale.

Rezultatele și orice informație suplimentară relevantă se comunică în cadrul raportului privind tendințele și cauzele menționate la articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2003/99/CE ⁽¹⁾.

4.4. Informații suplimentare

La cererea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară, trebuie furnizate cel puțin următoarele informații pentru fiecare efectiv de curcani supus analizelor la nivel național sau de către autoritatea respectivă:

- (a) eșantioanele prelevate de către autoritatea competentă sau operatorul din sectorul alimentar;
- (b) referința exploatației, care rămâne unică în timp;
- (c) referința coteșului, care rămâne unică în timp;
- (d) luna eșantionării.

⁽¹⁾ JO L 325, 12.12.2003, p. 31.

REGULAMENTUL (CE) NR. 585/2008 AL COMISIEI**din 19 iunie 2008****de interzicere a pescuitului de cod în zona Kattegat de către navele care arborează pavilionul Suediei**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾, în special articolul 26 alineatul (4),având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului ⁽²⁾, în special articolul 21 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 40/2008 al Consiliului din 16 ianuarie 2008 de stabilire, pentru 2008, a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe pentru anumite stocuri de pești și grupe de stocuri de pești, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor ⁽³⁾ stabilește cotele pentru 2008.
- (2) În conformitate cu informațiile primite de către Comisie, capturile pentru stocul menționat în anexa la prezentul regulament, efectuate de către navele care arborează pavilionul statului membru menționat în anexa respectivă sau care sunt înmatriculate în statul membru în cauză, au epuizat cota alocată pentru 2008.

- (3) Prin urmare, este necesară interzicerea pescuitului pentru stocul respectiv, precum și a păstrării la bord, transbordării și debarcării acestuia,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1***Epuizarea cotei**

Cota de pescuit alocată, pentru 2008, statului membru menționat în anexa la prezentul regulament, pentru stocul indicat în anexa respectivă, se consideră epuizată de la data stabilită în anexa respectivă.

*Articolul 2***Interdicții**

Pescuitul pentru stocul menționat în anexa la prezentul regulament, efectuat de către navele care arborează pavilionul statului membru menționat în anexa respectivă sau care sunt înmatriculate în statul membru în cauză, se interzice de la data stabilită în anexa respectivă. Se interzice păstrarea la bord, transbordarea sau debarcarea stocului respectiv, capturat de către navele menționate, după data indicată.

*Articolul 3***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 iunie 2008.

Pentru Comisie

Fokion FOTIADIS

Director general pentru pescuit și probleme maritime

⁽¹⁾ JO L 358, 31.12.2002, p. 59. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 865/2007 (JO L 192, 24.7.2007, p. 1).

⁽²⁾ JO L 261, 20.10.1993, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 (JO L 409, 30.12.2006, p. 11), rectificat ultima dată în JO L 36, 8.2.2007, p. 6.

⁽³⁾ JO L 19, 23.1.2008, p. 1.

ANEXĂ

Nr.	10/T&Q
Stat membru	SWE
Stoc	COD/03AS.
Specie	Cod (<i>Gadus morhua</i>)
Zonă	Kattegat
Data	19.5.2008

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2008/54/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 17 iunie 2008

de modificare a Directivei 95/50/CE a Consiliului privind procedurile unitare de control în transportul rutier de mărfuri periculoase, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 71,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Directiva 95/50/CE a Consiliului ⁽³⁾ prevede că anumite măsuri urmează să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁴⁾.

(2) Decizia 1999/468/CE a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE, care a introdus procedura de reglementare cu control pentru adoptarea măsurilor care au un domeniu general de aplicare și care sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale unui act de bază adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat, printre altele prin eliminarea unora dintre aceste elemente sau prin completarea actului cu noi elemente neesențiale.

(3) În conformitate cu Declarația Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei ⁽⁵⁾ privind Decizia 2006/512/CE, pentru ca procedura de reglementare cu control să se aplice actelor adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat care sunt deja în vigoare, actele respective trebuie să fie adaptate în conformitate cu procedurile aplicabile.

(4) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adapteze anexele la Directiva 95/50/CE la progresele științifice și tehnice. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale ale Directivei 95/50/CE, acestea trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(5) Prin urmare, Directiva 95/50/CE ar trebui modificată în consecință.

(6) Deoarece modificările aduse Directivei 95/50/CE prin prezenta directivă sunt de natură tehnică și se referă numai la procedura comitetului, acestea nu trebuie să fie transpuse de către statele membre. Prin urmare, nu este necesar să se prevadă dispoziții în acest sens,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări

Articolele 9a și 9b din Directiva 95/50/CE se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 9a

Comisia adaptează anexele la progresele științifice și tehnice din domeniile reglementate de prezenta directivă, în mod special pentru a ține seama de modificările aduse Directivei 94/55/CE. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei directive, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 9b alineatul (2).

⁽¹⁾ JO C 44, 16.2.2008, p. 52.

⁽²⁾ Avizul Parlamentului European din 15 ianuarie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 mai 2008.

⁽³⁾ JO L 249, 17.10.1995, p. 35. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2004/112/CE a Comisiei (JO L 367, 14.12.2004, p. 23).

⁽⁴⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁽⁵⁾ JO C 255, 21.10.2006, p. 1.

Articolul 9b

(1) Comisia este asistată de comitetul pentru transportul de mărfuri periculoase, instituit prin articolul 9 din Directiva 94/55/CE.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.”

*Articolul 2***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 3***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 17 iunie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J. LENARČIČ

DIRECTIVA 2008/62/CE A COMISIEI**din 20 iunie 2008****de stabilire a anumitor derogări pentru acceptarea soiurilor locale și a varietăților agricole adaptate natural la condițiile locale și regionale și amenințate de eroziunea generică și pentru comercializarea semințelor și cartofilor de sămânță ale acestor soiuri locale și varietăți****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Directiva 2002/57/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre ⁽⁶⁾, în special articolul 27 alineatul (1) litera (b),

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

întrucât:

având în vedere Directiva 66/401/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de plante furajere ⁽¹⁾, în special articolul 22a alineatul (1) litera (b),având în vedere Directiva 66/402/CEE a Consiliului din 14 iunie 1966 privind comercializarea semințelor de cereale ⁽²⁾, în special articolul 22a alineatul (1) litera (b),având în vedere Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind catalogul comun al soiurilor de plante agricole ⁽³⁾, în special articolul 4 alineatul (6), articolul 20 alineatul (2) și articolul 21,având în vedere Directiva 2002/54/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de sfeclă ⁽⁴⁾, în special articolul 30 alineatul (1) litera (b),având în vedere Directiva 2002/56/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea cartofilor de sămânță ⁽⁵⁾, în special articolul 10 alineatul (1) și articolul 27 alineatul (1) litera (b),

(1) Aspectele legate de biodiversitate și de conservarea resurselor genetice vegetale au căpătat importanță în ultimii ani, astfel cum arată diversele evoluții la nivel internațional și comunitar. Ca exemple pot fi menționate Decizia 93/626/CEE a Consiliului din 25 octombrie 1993 privind încheierea Convenției asupra diversității biologice ⁽⁷⁾, Decizia 2004/869/CE a Consiliului din 24 februarie 2004 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Tratatului internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură ⁽⁸⁾, Regulamentul (CE) nr. 870/2004 al Consiliului din 24 aprilie 2004 de înființare a unui program comunitar privind conservarea, caracterizarea, colectarea și utilizarea resurselor genetice în agricultură și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1467/94 ⁽⁹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul acordat dezvoltării rurale prin Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) ⁽¹⁰⁾. Ar trebui stabilite condiții specifice în cadrul legislației comunitare care reglementează comercializarea semințelor de plante agricole, în special Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/53/CE, 2002/54/CE, 2002/56/CE și 2002/57/CE pentru a ține seama de aceste aspecte.

(2) În vederea asigurării conservării *in situ* și utilizării durabile a resurselor genetice vegetale, soiurile locale și varietățile adaptate natural la condițiile locale și regionale și amenințate de eroziunea genetică („varietăți de conservare”) ar trebui cultivate și comercializate chiar și în cazul în care acestea nu îndeplinesc cerințele generale privind acceptarea varietăților și comercializarea semințelor și a cartofilor de sămânță. Pentru a atinge acest obiectiv, este necesar să se prevadă derogări în ceea ce privește acceptarea varietăților de conservare, pentru includerea acestora în cataloagele naționale ale soiurilor de plante agricole, precum și pentru producerea și comercializarea semințelor și a cartofilor de sămânță ale acestor varietăți.

⁽¹⁾ JO L 125, 11.7.1966, p. 2298/66. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/72/CE a Comisiei (JO L 329, 14.12.2007, p. 37).

⁽²⁾ JO L 125, 11.7.1966, p. 2309/66. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/55/CE a Comisiei (JO L 159, 13.6.2006, p. 13).

⁽³⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 268, 18.10.2003, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 12. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2004/117/CE (JO L 14, 18.1.2005, p. 18).

⁽⁵⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 60. Directivă modificată ultima dată prin Decizia 2005/908/CE a Comisiei (JO L 329, 16.12.2005, p. 37).

⁽⁶⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 74. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2004/117/CE.

⁽⁷⁾ JO L 309, 13.12.1993, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 378, 23.12.2004, p. 1.

⁽⁹⁾ JO L 162, 30.4.2004, p. 18.

⁽¹⁰⁾ JO L 277, 21.10.2005, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 146/2008 (JO L 46, 21.2.2008, p. 1).

- (3) Aceste derogări ar trebui să se refere la cerințele de bază privind acceptarea unei varietăți și cerințele procedurale prevăzute de Directiva 2003/90/CE a Comisiei din 6 octombrie 2003 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare în sensul articolului 7 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului privind caracteristicile minime de analizat, precum și condițiile minime de verificare a anumitor varietăți de specii de plante agricole ⁽¹⁾.
- (4) Statele membre ar trebui îndeosebi să fie autorizate să-și adopte propriile dispoziții în ceea ce privește caracterele distinctive, stabilitatea și uniformitatea. Aceste dispoziții ar trebui, în ceea ce privește caracterele distinctive și stabilitatea, să fie cel puțin bazate pe caracteristicile enumerate în chestionarul tehnic care trebuie completat de către solicitant referitor la cererea pentru acceptarea varietății, astfel cum se prevede în anexele I și II la Directiva 2003/90/CE. În cazul în care se stabilește uniformitatea pe baza varietăților atipice, dispozițiile ar trebui să se bazeze pe standarde definite.
- (5) Cerințele procedurale ar trebui prevăzute pentru tipul de varietate care ar putea fi acceptat fără examinare oficială. În plus, în ceea ce privește denumirea, este necesar să se prevadă anumite derogări de la cerințele stabilite de Directiva 2002/53/CE și Regulamentul (CE) nr. 930/2000 al Comisiei din 4 mai 2000 de stabilire a normelor de punere în aplicare legate de eligibilitatea denumirilor varietăților de specii de plante agricole și de specii de legume ⁽²⁾.
- (6) În ceea ce privește producerea și comercializarea semințelor și a cartofilor de sămânță din varietăți de conservare, ar trebui prevăzută o derogare de la certificarea oficială.
- (7) Pentru a garanta că comercializarea semințelor și a cartofilor de sămânță se desfășoară în contextul conservării resurselor genetice vegetale, ar trebui prevăzute restricții, mai ales în ceea ce privește regiunea de origine. În vederea contribuției la conservarea *in situ* și la dezvoltarea durabilă a varietăților respective, statele membre ar trebui să dispună de posibilitatea de a aproba regiuni suplimentare în care semințele care depășesc cantitățile necesare pentru a asigura conservarea varietății în cauză în regiunea sa de origine pot fi comercializate cu condiția ca regiunile suplimentare respective să fie comparabile în ceea ce privește habitatele naturale și seminaturale. În scopul de a menține legătura cu regiunea de origine, acest lucru nu ar trebui să se aplice în cazul în care un stat membru a aprobat regiuni suplimentare de producție.
- (8) Ar trebui stabilite cantități maxime pentru comercializarea fiecărei varietăți de conservare și a unei cantități totale pentru ansamblul de varietăți de conservare din cadrul unei singure specii. Pentru a garanta respectarea acestor cantități, statele membre ar trebui să ceară producătorilor să notifice cantitățile de varietăți de conservare pe care intenționează să le producă și ar trebui să aloce cantități producătorilor.
- (9) Trasabilitatea semințelor și a cartofilor de sămânță ar trebui garantată prin intermediul unor cerințe corespunzătoare privind sigilarea și etichetarea.
- (10) Pentru a garanta faptul că normele prevăzute de prezenta directivă sunt aplicate în mod corect, ar trebui monitorizate culturile de semințe, ar trebui testate semințele și ar trebui efectuate controale *a posteriori* oficiale. Cantitățile de semințe de varietăți de conservare introduse pe piață ar trebui raportate de către furnizori statelor membre și de către statele membre Comisiei.
- (11) După o perioadă de trei ani, Comisia ar trebui să evalueze eficiența măsurilor prevăzute de prezenta directivă, în special dispozițiile privind restricțiile cantitative.
- (12) Măsurile prevăzute de prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru semințe și material de înmulțire pentru agricultură, horticultură și silvicultură,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

(1) În ceea ce privește speciile de plante agricole care intră sub incidența Directivelor 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/54/CE, 2002/56/CE și 2002/57/CE, prezenta directivă stabilește anumite derogări legate de conservarea *in situ* și utilizarea durabilă a resurselor genetice vegetale prin cultivarea și comercializarea acestora:

- (a) pentru a fi acceptate în vederea includerii în cataloagele naționale ale soiurilor de plante agricole, astfel cum prevede Directiva 2002/53/CE, a soiurilor locale și a varietăților adaptate natural la condițiile locale și regionale și amenințate de eroziunea genetică;

⁽¹⁾ JO L 254, 8.10.2003, p. 7. Directivă modificată prin Directiva 2007/48/CE (JO L 195, 27.7.2007, p. 29).

⁽²⁾ JO L 108, 5.5.2000, p. 3. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 920/2007 (JO L 201, 2.8.2007, p. 3).

(b) în vederea comercializării semințelor și cartofilor de sămânță ale acestor specii și varietăți.

(2) Dacă nu se prevede altfel în prezenta directivă, se aplică Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/53/CE, 2002/54/CE, 2002/56/CE și 2002/57/CE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

(a) „conservarea *in situ*” înseamnă conservarea materialului genetic în mediul său natural și, în cazul speciilor locale de plante cultivate, în mediul agricol în care și-au dezvoltat proprietăților lor distinctive;

(b) „eroziune genetică” înseamnă pierderea în timp a diversității genetice între și în cadrul populațiilor sau varietăților din aceeași specie sau reducerea bazei genetice a unei specii datorită intervenției umane sau a schimbărilor climatice;

(c) „soi local” înseamnă un ansamblu de populații sau clone ale unei specii de plante care s-au adaptat natural la condițiile de mediu ale regiunii acestora;

(d) „semințe” înseamnă semințe și cartofi de sămânță, cu excepția cazurilor în care cartofii de sămânță sunt excluși în mod expres.

CAPITOLUL II

ACCEPTAREA VARIETĂȚILOR DE CONSERVARE

Articolul 3

Varietate de conservare

Statele membre pot accepta, în cadrul cataloagelor naționale ale soiurilor de plante agricole, soiurile locale și varietățile menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (a) care fac obiectul cerințelor stabilite la articolele 4 și 5. Asemenea soiuri locale sau varietăți se menționează în catalogul comun al soiurilor de plante agricole ca fiind „varietăți de conservare”.

Articolul 4

Cerințe fundamentale

(1) Pentru a fi acceptat ca varietate de conservare, un soi local sau varietate menționată la articolul 1 alineatul (1) litera

(a) trebuie să prezinte un interes pentru conservarea resurselor genetice vegetale.

(2) Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2003/90/CE, statele membre pot adopta propriile dispoziții privind caracterele distinctive, stabilitatea și uniformitatea varietăților de conservare.

În asemenea cazuri, statele membre garantează că se vor aplica, în ceea ce privește caracterele distinctive și stabilitatea, cel puțin caracteristicile menționate în:

(a) chestionarele tehnice asociate protocoalelor de testare ale Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP) enumerate în anexa I la Directiva 2003/90/CE, care se aplică speciilor respective, sau

(b) chestionarele tehnice anexate orientărilor Uniunii Internaționale pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante (UPOV) enumerate în anexa II la Directiva 2003/90/CE, care se aplică speciilor respective.

În ceea ce privește evaluarea uniformității, se aplică Directiva 2003/90/CE.

Cu toate acestea, în cazul în care nivelul uniformității este stabilit pe baza varietăților atipice, se aplică o populație standard de 10 % și o probabilitate de acceptare de cel puțin 90 %.

Articolul 5

Cerințe procedurale

Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) prima teză din Directiva 2002/53/CE, nu este necesară nicio evaluare oficială în cazul în care sunt suficiente următoarele informații privind decizia referitoare la acceptarea varietăților de conservare:

(a) descrierea varietății de conservare și denumirea acesteia;

(b) rezultatele testelor neoficiale;

(c) cunoștințe dobândite din experiența practică în timpul cultivării, reproducerii și utilizării, astfel cum au fost notificate de către solicitantul statului membru respectiv;

(d) alte informații, îndeosebi din partea autorităților competente în domeniul resurselor genetice vegetale sau din partea organizațiilor recunoscute în acest sens de către statele membre.

*Articolul 6***Excludere de la acceptare**

Nu se acceptă includerea unei varietăți de conservare în cataloagele naționale ale soiurilor, în cazul în care:

- (a) această varietate este deja menționată în catalogul comun al soiurilor de plante agricole cu altă denumire decât varietatea de conservare sau în cazul în care a fost ștearsă din catalogul comun în ultimii doi ani sau în ultimii doi ani de la expirarea perioadei acordate în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2002/53/CE; sau
- (b) este protejată de un drept comunitar privind varietatea plantelor, astfel cum prevede Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului⁽¹⁾, sau de un drept național privind varietatea plantelor, sau în cazul în care se află în curs o aplicație pentru obținerea acestui drept.

*Articolul 7***Denumire**

(1) În ceea ce privește denumirile varietăților de conservare cunoscute înainte de 25 mai 2000, statele membre pot permite derogări de la Regulamentul (CE) nr. 930/2000, cu excepția cazului în care asemenea derogări ar încălca drepturile anterioare ale unei terțe părți care este protejată în conformitate cu articolul 2 din respectivul regulament.

(2) Prin derogare de la articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/53/CE, statele membre pot accepta mai mult de o denumire pentru o varietate, în cazul în care este vorba despre denumiri tradiționale.

*Articolul 8***Regiunea de origine**

(1) În cazul în care un stat membru acceptă o varietate de conservare, acesta identifică regiunea sau regiunile în care se cultivă varietatea în mod tradițional și în care aceasta s-a adaptat în mod natural, denumită în continuare „regiunea de origine”. Acesta ține seama de informațiile furnizate de către autorităților competente în domeniul resurselor genetice vegetale sau din partea organizațiilor recunoscute în acest sens de către statele membre.

În cazul în care regiunea de origine se situează pe teritoriul mai multor state membre, aceasta este identificată de comun acord de toate statele membre în cauză.

(2) Statul membru sau statele membre care procedează la identificarea regiunii de origine notifică Comisiei regiunea identificată.

⁽¹⁾ JO L 227, 1.9.1994, p. 1.

*Articolul 9***Menținere**

Statele membre asigură că o varietate de conservare trebuie menținută în regiunea sa de origine.

CAPITOLUL III

PRODUCȚIA DE SEMINȚE ȘI COMERCIALIZAREA*Articolul 10***Certificare**

(1) Prin derogare de la cerințele de certificare stabilite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 66/401/CEE, articolul 3 alineatul (1) din Directiva 66/402/CEE, articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2002/54/CE, articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2002/56/CE și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2002/57/CE, statele membre pot prevedea că semințele unei varietăți de conservare pot fi introduse pe piață, în cazul în care acestea respectă dispozițiile alineatelor (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(2) Semințele trebuie să-și aibă originea în semințe produse în conformitate cu practici bine definite în ceea ce privește întreținerea varietății.

(3) Semințele, cu excepția semințelor de *Oryza sativa*, trebuie să îndeplinească cerințele de certificare ale semințelor certificate stabilite de Directivele 66/401/CEE, 66/402/CEE, 2002/54/CE, 2002/56/CE și 2002/57/CE, cu excepția cerințelor referitoare la puritatea minimă a varietății și a cerințelor privind evaluarea oficială sau evaluarea sub supraveghere oficială.

Semințele de *Oryza sativa* trebuie să îndeplinească cerințele de certificare privind „semințele certificate, a doua generație” stabilite de Directiva 66/402/CEE, cu excepția cerințelor referitoare la puritatea minimă a varietății și a cerințelor privind evaluarea oficială sau evaluarea sub supraveghere oficială.

Semințele prezintă un nivel satisfăcător de puritate a varietății.

(4) În ceea ce privește cartofii de sămânță, statele membre pot prevedea că nu se aplică articolul 10 din Directiva 2002/56/CE privind dimensiunea.

*Articolul 11***Regiunea de producție a semințelor**

(1) Statele membre garantează că semințele unei varietăți de conservare pot fi produse numai în regiunea de origine.

În cazul în care condițiile privind certificarea prevăzute la articolul 10 alineatul (3) nu pot fi respectate în regiunea respectivă, datorită unei probleme de mediu specifice, statele membre pot aproba regiuni suplimentare pentru producerea semințelor ținând seama de informațiile furnizate de către autorităților însărcinate cu resursele genetice vegetale sau din partea organizațiilor recunoscute în acest sens de către statele membre. Cu toate acestea, semințele produse în aceste regiuni suplimentare pot fi utilizate exclusiv numai în regiunile de origine.

(2) Statele membre trebuie să notifice Comisiei și celorlalte state membre regiunile suplimentare pe care intenționează să le aprobe în vederea producerii de semințe, în conformitate cu alineatul (1).

Comisia și celelalte state membre pot, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii acestor notificări, să solicite sesizarea Comitetului permanent pentru semințe și material de înmulțire pentru agricultură, horticultură și silvicultură. Se ia o decizie în conformitate cu articolul 22a alineatul (1) litera (b) din Directiva 66/401/CEE, articolul 22a alineatul (1) litera (b) din Directiva 66/402/CEE, articolul 4 alineatul (6), articolul 20 alineatul (2) și articolul 21 din Directiva 2002/53/CE, articolul 30 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2002/54/CE, articolul 10 alineatul (1) și articolul 27 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2002/56/CE și articolul 27 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2002/57/CE, după cum este cazul, pentru a stabili, dacă este necesar, restricțiile sau condițiile privind desemnarea unor asemenea regiuni.

În cazul în care nici Comisia, nici alte state membre nu efectuează o solicitare în temeiul celui de-al doilea paragraf, statul membru în cauză poate aproba regiunile adiționale în vederea producerii semințelor conform notificării.

Articolul 12

Testarea semințelor

(1) Statele membre se asigură că testele sunt efectuate pentru a verifica faptul că semințele varietăților de conservare îndeplinesc cerințele de certificare stabilite la articolul 10 alineatul (3).

Testele se efectuează în conformitate cu metodele internaționale actuale sau, în cazul în care nu există astfel de metode, în conformitate cu orice metode corespunzătoare.

(2) În ceea ce privește testele menționate la alineatul (1), statele membre se asigură că probele sunt prelevate din loturi omogene. Acestea se asigură că se aplică normele privind greutatea lotului și greutatea probei prevăzute la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 66/401/CEE, articolul 7 alineatul (2) din Directiva 66/402/CEE, articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/54/CE, precum și la articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/57/CE.

Articolul 13

Condiții pentru comercializare

(1) Statele membre garantează că semințele unei varietăți de conservare pot fi comercializate numai în următoarele condiții:

(a) au fost produse în regiunea de origine a acestora sau într-o regiune menționată la articolul 11;

(b) comercializare are loc în regiunea sa de origine.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1) litera (b), un stat membru poate să aprobe regiuni suplimentare pe teritoriul său pentru comercializarea semințelor dintr-o varietate de conservare, cu condiția ca regiunile respective să fie comparabile cu regiunea de origine în ceea ce privește habitatele naturale și seminaturale ale varietății în cauză.

În cazul în care statele membre aprobă astfel de regiuni suplimentare, ele se asigură că volumul de semințe necesare pentru producerea cel puțin a cantității de semințe menționate la articolul 14 este rezervat în scopul conservării varietății în regiunea sa de origine.

Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la aprobarea regiunilor suplimentare respective.

(3) În cazul în care un stat membru aprobă regiuni suplimentare pentru producerea de semințe, în conformitate cu articolul 11, acesta nu face uz de derogarea prevăzută la alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 14

Restricții cantitative

Fiecare stat membru se asigură că, pentru fiecare varietate de conservare, cantitatea de semințe comercializată nu depășește 0,5 % din cantitatea de semințe ale aceleiași specii utilizate în statul membru respectiv pe durata unui sezon de cultivare sau o cantitate necesară pentru a semăna 100 ha, indiferent care dintre aceste cantități este mai mare. În ceea ce privește speciile *Pisum sativum*, *Triticum* spp., *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* și *Helianthus annuus*, procentul respectiv nu depășește 0,3 % sau o cantitate necesară pentru a semăna 100 ha, indiferent care dintre aceste cantități este mai mare.

Cu toate acestea, cantitatea totală de semințe de varietăți de conservare comercializate în fiecare stat membru nu depășește 10 % din cantitatea de semințe din speciile în cauză utilizată anual în statul membru respectiv. În cazurile în care acest lucru are drept rezultat o cantitate inferioară celei necesare pentru a semăna 100 ha, se poate spori cantitatea maximă de semințe din specia în cauză, utilizată anual în statul membru respectiv, astfel încât să se ajungă la cantitatea necesară pentru a semăna 100 ha.

Articolul 15

Aplicarea restricțiilor cantitative

(1) Statele membre garantează că producătorii notifică acestora, înainte de începutul fiecărui sezon de producție, datele privind suprafața și locația zonei destinate producției de semințe.

(2) În cazul în care, pe baza notificărilor menționate la alineatul (1), cantitățile stabilite la articolul 14 sunt susceptibile de a fi depășite, statele membre alocă fiecărui producător în cauză cantitatea pe care ar putea să o comercializeze în respectivul sezon de producție.

Articolul 16

Monitorizarea culturilor de semințe

Statele membre se asigură, prin intermediul monitorizării oficiale, că culturile de semințe dintr-o varietate de conservare respectă dispozițiile prezentei directive, acordând o atenție deosebită varietății, locurilor de producție a semințelor și cantităților.

Articolul 17

Sigilarea ambalajelor și a recipientelor

(1) Statele membre se asigură că semințele din varietăți de conservare pot fi comercializate numai în ambalaje sau recipiente închise purtând un dispozitiv de sigilare.

(2) Furnizorul sigilează ambalajele și recipientele de semințe în asemenea mod, încât să nu poată fi deschise fără deteriorarea dispozitivului de sigilare sau fără să se lase urme de manipulare frauduloasă pe eticheta furnizorului sau pe ambalaj sau recipient.

(3) În vederea asigurării sigilării în conformitate cu alineatul (2), sistemul de sigilare cuprinde cel puțin eticheta sau aplicarea unui sigiliu.

Articolul 18

Etichetare

Statele membre se asigură că ambalajele sau recipientele cu semințe din varietăți de conservare poartă o etichetă a furnizorului sau o mențiune tipărită care cuprinde următoarele informații:

- (a) textul „norme și standarde CE”;
- (b) numele și adresa persoanei însărcinate cu aplicarea etichetelor sau marca de identificare a acesteia;
- (c) anul sigilării exprimat după cum urmează: „sigilat...” (anul) sau, cu excepția semințelor de cartofi, anul ultimei eșantionări în vederea efectuării ultimei analize de germinație, exprimat după cum urmează: „eșantionat...” (anul);

- (d) specia;
- (e) denumirea varietății de conservare;
- (f) mențiunea „varietate de conservare”;
- (g) regiunea de origine;
- (h) în cazul în care regiunea producătoare de semințe este diferită de regiunea de origine, se indică regiunea producătoare de semințe;
- (i) numărul de referință al lotului, dat de persoana însărcinată cu aplicarea etichetelor;
- (j) greutatea netă sau brută declarată sau, cu excepția cartofilor de sămânță, numărul declarat de semințe;
- (k) în cazul în care se indică greutatea și faptul că au fost utilizate pesticide granulate, substanțe de drajare sau alți aditivi solizi, tipul tratamentului chimic sau al aditivului, precum și raportul aproximativ dintre greutatea globulelor sau a semințelor pure și greutatea totală, cu excepția semințelor de cartofi.

Articolul 19

Control oficial a posteriori

Statele membre garantează că semințele fac obiectul unui control oficial *a posteriori* prin intermediul inspecțiilor aleatorii menite să verifice identitatea și puritatea varietăților de semințe.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 20

Raportare

Statele membre se asigură că furnizorii care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor raportează, pentru fiecare sezon de producție, cantitatea de semințe din fiecare varietate de conservare introdusă pe piață.

Statele membre raportează, la cerere, Comisiei și celorlalte state membre cantitatea de semințe din fiecare varietate de conservare introdusă pe piață pe teritoriul acestora.

Articolul 21

Notificare către organizațiile recunoscute în domeniul resurselor genetice vegetale

Statele membre notifică Comisiei organizațiile recunoscute, menționate la articolul 5 litera (d), articolul 8 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (1).

*Articolul 22***Evaluare**

Comisia evaluează aplicarea articolului 4, a articolului 13 alineatul (2), a articolelor 14 și 15 până la 31 decembrie 2011.

*Articolul 23***Transpunere**

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la data de 30 iunie 2009. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele dispozițiilor, precum și un tabel de corespondență între aceste dispoziții și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 24***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 25***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 iunie 2008.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

DIRECTIVA 2008/63/CE A COMISIEI**din 20 iunie 2008****privind concurența pe piețele echipamentelor terminale pentru telecomunicații****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(versiune codificată)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 86 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Directiva 88/301/CEE a Comisiei din 16 mai 1988 privind concurența pe piețele echipamentelor terminale pentru telecomunicații ⁽¹⁾ a fost modificată în mod substanțial ⁽²⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directiva menționată.
- (2) În toate statele membre telecomunicațiile constituiau, în întregime sau parțial, monopol de stat care era acordat sub formă de drepturi speciale sau exclusive unuia sau mai multor organisme responsabile cu furnizarea și exploatarea infrastructurii de rețea și a serviciilor aferente acesteia. Drepturile în cauză includeau, deseori, nu numai furnizarea serviciilor aferente utilizării rețelei, ci și livrarea echipamentelor terminale pentru racordarea utilizatorilor la rețea. De-a lungul ultimelor decenii, sectorul rețelelor de telecomunicații a cunoscut o dezvoltare tehnică remarcabilă în ceea ce privește caracteristicile tehnice ale rețelei, cu precădere în domeniul echipamentelor terminale.
- (3) Ca reacție față de evoluția din domeniul tehnologiei și al economiei, statele membre și-au revăzut politica acordării drepturilor speciale sau exclusive în sectorul telecomunicațiilor. Îndeosebi, datorită creșterii numărului tipurilor de echipamente terminale și posibilității utilizării multiple a acestora, se impune ca utilizatorii să aibă posibilitatea de a alege în mod liber între diferitele tipuri de echipamente disponibile, pentru a putea beneficia pe deplin de progresele tehnologice din domeniu.
- (4) Existența drepturilor exclusive are ca efect restrângerea liberei circulații a echipamentelor terminale de telecomunicații atât în ceea ce privește importul și comercializarea acestor echipamente (inclusiv echipamentele de satelit), deoarece anumite produse nu sunt comercializate, cât și în ceea ce privește conectarea, punerea în funcțiune sau întreținerea acestora, deoarece, având în vedere caracteristicile pieței și, în special, diversitatea și natura tehnică a produselor, un monopol nu are interes să furnizeze

aceste servicii pentru produsele pe care nu le-a comercializat sau importat, nici să alinieze prețurile pe baza costurilor din moment ce nu există riscul concurenței din partea societăților nou-întrate pe piață. Luând în considerare faptul că pe majoritatea piețelor de echipamente există de obicei o gamă largă de echipamente terminale de telecomunicații și orice drept special care limitează direct sau indirect numărul întreprinderilor autorizate să importe, să comercializeze, să conecteze, să pună în funcțiune și să întrețină aceste echipamente poate avea același efect ca acordarea drepturilor exclusive. Aceste drepturi exclusive sau speciale constituie măsuri cu efect echivalent celui al restricțiilor cantitative incompatibile cu articolul 28 din Tratatul CE. Prin urmare, este necesară eliminarea tuturor drepturilor exclusive în vigoare în ceea ce privește importul, comercializarea, conectarea, punerea în funcțiune și întreținerea echipamentelor terminale de telecomunicații, precum și a drepturilor cu efecte comparabile, și anume toate drepturile speciale cu excepția acelor care constau în avantaje legale sau rezultate din măsuri de reglementare conferite uneia sau mai multor întreprinderi și care afectează doar capacitatea altor întreprinderi de a se angaja în oricare dintre activitățile menționate mai sus, pe același teritoriu geografic și în condiții în mod semnificativ echivalente.

- (5) Drepturile speciale sau exclusive privind echipamentele terminale se exercită în așa fel încât, în practică, dezavantajează echipamentele din alte state membre, în special împiedicându-i pe utilizatori să aleagă liber echipamentele care se potrivesc cel mai bine necesităților lor, în ceea ce privește prețul și calitatea, indiferent de proveniența acestora. În consecință, în toate statele membre exercitarea acestor drepturi nu este compatibilă cu articolul 31 din tratat.
- (6) Furnizarea serviciilor de instalare și de întreținere a echipamentelor terminale constituie un element-cheie în achiziționarea sau închirierea acestor echipamente. Rezervarea drepturilor exclusive în acest domeniu ar fi echivalentă cu menținerea drepturilor exclusive de comercializare. Prin urmare, dacă eliminarea drepturilor exclusive de import și comercializare urmează să aibă un efect real, asemenea drepturi trebuie să fie eliminate, la rândul lor.
- (7) Întreținerea echipamentelor terminale constituie un serviciu în sensul articolului 50 din tratat. Serviciul în cauză care, din punct de vedere comercial, nu poate fi disociat de comercializarea echipamentelor terminale, trebuie să fie prestat în mod liber în conformitate cu articolul 49 din tratat, în mod deosebit atunci când este furnizat de personal calificat.

⁽¹⁾ JO L 131, 27.5.1988, p. 73. Directivă modificată prin Directiva 94/46/CE (JO L 268, 19.10.1994, p. 15).

⁽²⁾ A se vedea anexa II, partea A.

- (8) Situația continuă să producă nerespectări ale normelor concurenței enunțate în cadrul tratatului. De asemenea afectează dezvoltarea comerțului, într-o măsură contrară intereselor Comunității. O concurență mai puternică pe piața echipamentelor terminale presupune introducerea unor specificații tehnice transparente care să întrunească criteriile esențiale menționate în Directiva 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele hertziene și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora ⁽¹⁾ și să permită libera circulație a echipamentelor terminale. La rândul său, această transparență impune publicarea specificațiilor tehnice.
- (9) Drepturile speciale sau exclusive de import și comercializare a echipamentelor terminale dau naștere unei situații care vine în contradicție cu obiectivul articolului 3 litera (g) din tratat, care prevede instituirea unui sistem care să împiedice denaturarea concurenței pe piața internă și impune ca, *a fortiori*, concurența să nu fie eliminată. Statele membre sunt obligate, în temeiul articolului 10 din tratat, să se abțină de la întreprinderea oricăror măsuri care ar putea periclita realizarea obiectivelor din tratat, inclusiv a articolului 3 litera (g). În consecință, trebuie ca drepturile exclusive a echipamentelor terminale să fie considerate ca incompatibile cu articolul 82 din tratat coroborat cu articolul 3, iar acordarea sau menținerea acestor drepturi de către un stat membru este interzisă prin articolul 86 alineatul (1) din tratat.
- (10) Pentru a se permite utilizatorilor accesul la echipamentele terminale pe care aceștia le doresc, sunt necesare cunoașterea și redarea cu transparență a caracteristicilor interfeței a rețelei publice la care echipamentele terminale urmează să fie racordate. În consecință, statele membre trebuie să se asigure publicarea caracteristicilor respective și accesul utilizatorilor la interfața rețelei publice.
- (11) Pentru a-și putea comercializa produsele, producătorii echipamentelor terminale trebuie să cunoască specificațiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească. În consecință, este necesar ca statele membre să oficializeze și să publice specificațiile pe care trebuie să le comunice Comisiei sub formă de proiect, în conformitate cu Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și normelor privind serviciile din societatea informațională ⁽²⁾. Specificațiile pot fi aplicate și produselor importate din alte state membre numai în măsura în care ele sunt necesare în scopul asigurării conformității cu cerințele esențiale prevăzute la articolul 3 din Directiva 1999/5/CE, care pot fi solicitate în mod legitim în baza dreptului comunitar. În orice situație, statele membre trebuie să respecte articolele 28 și 30 din tratat, conform cărora un stat membru importator trebuie să permită importul pe teritoriul său al echipamentelor terminale legal produse și comercializate într-un alt stat membru.
- (12) Pentru asigurarea aplicării acestor proceduri într-o manieră transparentă, obiectivă și fără discriminare, monitorizarea aplicării acestora nu poate fi încredințată unuia dintre operatorii concurenți de pe piața echipamentelor terminale, datorită evidentului conflict de interese ce ar surveni în acest caz. În consecință, statele membre trebuie să se asigure că controlul este atribuit unui organism independent de administratorul rețelei, precum și de orice alt concurent de pe piața în cauză.
- (13) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa II, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive:

1. „echipament terminal” înseamnă:
  - (a) echipamentul racordat în mod direct sau indirect la interfața unei rețele publice de telecomunicații, în scopul trimiterii, prelucrării sau recepționării de informații; în ambele cazuri de racordare (directă sau indirectă), aceasta se poate efectua prin cablu, fibre optice sau electromagnetic; racordarea este indirectă atunci când echipamentul este amplasat între terminal și interfața rețelei;
  - (b) echipamentul terminal înseamnă de asemenea echipament pentru stațiile de sol pentru comunicații prin satelit;
2. „echipament pentru stația de sol pentru comunicații prin satelit” înseamnă echipamentul care se poate folosi doar pentru emisie („numai emisie”), pentru emisie și recepție („emisie-recepție”) sau doar pentru recepție („numai recepție”) a semnalelor de radiocomunicații prin intermediul sateliților sau al altor sisteme spațiale;
3. „întreprindere” înseamnă organismul public sau privat căruia un stat membru îi acordă drepturi speciale sau exclusive de import, comercializare, racordare, punere în serviciu sau întreținere a echipamentelor terminale pentru telecomunicații;

⁽¹⁾ JO L 91, 7.4.1999, p. 10. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284 31.10.2003, p. 1).

⁽²⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/96/CE a Consiliului (JO L 363, 20.12.2006, p. 81).

4. „drepturile speciale” înseamnă drepturile acordate de un stat membru unui număr limitat de întreprinderi, prin orice instrument cu putere de lege sau administrativ, care, pe un anumit teritoriu geografic:

- (a) limitează la două sau mai multe numărul acestor întreprinderi, în conformitate cu alte criterii decât criteriile obiective, proporționale și nediscriminatorii; sau
- (b) desemnează, altfel decât în conformitate cu aceste criterii menționate la litera (a), câteva întreprinderi concurente; sau
- (c) conferă oricărei întreprinderi sau oricăror întreprinderi, în conformitate cu alte criterii decât criteriile menționate la litera (a) și (b), orice avantaje legale sau rezultate din măsuri de reglementare care afectează în mod semnificativ capacitatea oricărei alte întreprinderi să importe, să comercializeze, să conecteze, să pună în funcțiune sau să întrețină echipamentele terminale de telecomunicații pe același teritoriu geografic și în condiții în mod semnificativ echivalente.

Articolul 2

Statele membre care au acordat întreprinderilor drepturi speciale sau exclusive trebuie să asigure retragerea drepturilor exclusive, precum și a acelor drepturi speciale care:

- (a) limitează la două sau mai multe numărul întreprinderilor, în conformitate cu alte criterii decât criteriile obiective, proporționale și nediscriminatorii; sau
- (b) desemnează, în conformitate cu alte criterii decât criteriile menționate la litera (a), mai multe întreprinderi concurente.

Acestea informează Comisia cu privire la măsurile luate sau la proiectele legislative introduse în acest sens.

Articolul 3

Statele membre trebuie să asigure agenților economici dreptul de a importa, comercializa, racorda, pune în serviciu și întreține echipamentele terminale.

Totuși, statele membre:

- (a) în cazul echipamentului stației de sol pentru comunicații prin satelit, refuză să permită conectarea acestui echipament la rețeaua de telecomunicații publice sau punerea în funcțiune atunci când acesta nu satisface reglementările tehnice comune relevante adoptate în temeiul Directivei 1999/5/CE sau, în absența acestor reglementări, cerințele esențiale stabilite la articolul 3 din directiva menționată; în

absența normelor tehnice comune sau a condițiilor de reglementare armonizate, normele interne trebuie să fie proporționale cu aceste cerințe esențiale și trebuie aduse la cunoștința Comisiei în temeiul Directivei 98/34/CE, în măsura în care aceasta prevede acest lucru;

- (b) în cazul altui echipament terminal, refuză să permită racordarea acestui echipament la rețeaua publică de telecomunicații dacă nu se îndeplinesc reglementările tehnice comune relevante adoptate în temeiul Directivei 1999/5/CE sau, în absența acestora, cerințele esențiale stabilite la articolul 3 din prezenta directivă;
- (c) pot solicita ca agenții economici să posede calificările tehnice necesare racordării, punerii în serviciu și întreținerii echipamentelor terminale în baza unor criterii obiective, nediscriminatorii și disponibile publicului larg.

Articolul 4

Statele membre veghează ca accesul utilizatorilor la noile interfețe ale rețelelor publice și ca particularitățile fizice ale acestor puncte să fie publicate de către agenții rețelelor publice de telecomunicații.

Articolul 5

Statele membre asigură legiferarea și publicarea tuturor specificațiilor pentru echipamentele terminale.

Statele membre notifică Comisiei, sub formă de proiect, specificațiile tehnice în conformitate cu Directiva 98/34/CE.

Articolul 6

Statele membre se asigură că monitorizarea aplicării specificațiilor menționate la articolul 5 este încredințată unui organism independent de întreprinderile publice sau private care furnizează bunuri sau servicii în sectorul telecomunicațiilor.

Articolul 7

Statele membre furnizează Comisiei, la fiecare sfârșit de an, un raport care să permită acesteia monitorizarea respectării dispozițiilor articolelor 2, 3, 4 și 6.

Un plan al acestui raport se regăsește în anexa I.

Articolul 8

Directiva 88/301/CEE, astfel cum a fost modificată prin directiva menționată la anexa II, partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor prevăzute în anexa II partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 9

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 10

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 iunie 2008.

Pentru Comisie

José Manuel BARROSO

Președintele

ANEXA I

Planul raportului menționat la articolul 7**Aplicarea dispozițiilor articolului 2**

Echipamentele terminale privitor la care legislația este în curs de modificare sau a fost deja modificată.

Pe categorii de echipamente terminale:

- data adoptării măsurii; sau
- data introducerii proiectului de lege; sau
- data intrării în vigoare a măsurii.

Aplicarea dispozițiilor articolului 3

- echipamentele terminale a căror racordare sau punere în funcțiune a fost restricționată;
- calificările tehnice solicitate, cu referire la publicarea acestora.

Aplicarea dispozițiilor articolului 4

- referințele publicației în care sunt specificate particularitățile tehnice;
- numărul interfețelor de rețea publică accesibile;
- numărul interfețelor de rețea publică existente în prezent.

Aplicarea dispozițiilor articolului 6

- organismul sau organismele independente desemnate.
-

ANEXA II

PARTEA A

Directiva abrogată și modificarea sa

(menționate la articolul 8)

Directiva 88/301/CEE a Comisiei

(JO L 131, 27.5.1988, p. 73)

Directiva 94/46/CE a Comisiei

(JO L 268, 19.10.1994, p. 15)

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern

(menționate la articolul 8)

Directiva	Data limită de transpunere
88/301/CEE	—
94/46/CE	8 august 1995

ANEXA III

Tabel de corespondență

Directiva 88/301/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 termeni introductivi	Articolul 1 termeni introductivi
Articolul 1 prima liniuță prima și a doua teză	Articolul 1 punctul 1 litera (a)
Articolul 1 prima liniuță ultima teză	Articolul 1 punctul 1 litera (b)
Articolul 1 a doua liniuță	Articolul 1 punctul 3
Articolul 1 a treia liniuță termeni introductivi	Articolul 1 punctul 4 termeni introductivi
Articolul 1 a treia liniuță prima sub-liniuță	Articolul 1 punctul 4 litera (a)
Articolul 1 a treia liniuță a doua sub-liniuță	Articolul 1 punctul 4 litera (b)
Articolul 1 a treia liniuță a treia sub-liniuță	Articolul 1 punctul 4 litera (c)
Articolul 1 a patra liniuță	Articolul 1 punctul 2
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3 prima teză	Articolul 3 primul paragraf
Articolul 3 a doua teză	Articolul 3 al doilea paragraf termeni introductivi
Articolul 3 prima liniuță	Articolul 3 al doilea paragraf litera (a)
Articolul 3 a doua liniuță	Articolul 3 al doilea paragraf litera (b)
Articolul 3 a treia liniuță	Articolul 3 al doilea paragraf litera (c)
Articolul 4 primul paragraf	Articolul 4
Articolul 4 al doilea paragraf	—
Articolul 5 alineatul (1)	—
Articolul 5 alineatul (2) prima teză	Articolul 5 primul paragraf
Articolul 5 alineatul (2) a doua teză	Articolul 5 al doilea paragraf
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 8	—
Articolul 9	Articolul 7
Articolul 10	—
—	Articolul 8
—	Articolul 9
Articolul 11	Articolul 10
Anexa I	—
Anexa II	Anexa I
—	Anexa II
—	Anexa III

DECIZII ADOPTATE ÎN COMUN DE CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL

DECIZIA NR. 586/2008/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 17 iunie 2008

de modificare a Deciziei nr. 896/2006/CE de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de ședere eliberate de Elveția și de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 62 punctul 2 litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Decizia nr. 896/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ stabilește norme comune privind recunoașterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de ședere eliberate de Elveția și Liechtenstein, norme care permit un regim simplificat de control la frontierele externe al resortisanților țărilor terțe, care dețin documentele respective.
- (2) Ca urmare a procedurii de punere în aplicare în două etape a acquis-ului Schengen, acele state membre care au aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004 erau obligate ca, de la acea dată, să elibereze vize naționale resortisanților țărilor terțe care sunt titulari ai unui permis de ședere eliberat de Elveția sau de Liechtenstein și care sunt supuși obligației de a deține viză în temeiul Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație ⁽³⁾. Această obligație a creat sarcini administrative suplimentare pentru consulatele statelor respective din Elveția și Liechtenstein.
- (3) Cu toate acestea, nu s-a dovedit a fi necesar ca statele membre să impună respectivei categorii de persoane

obligația de a deține o viză în scopul tranzitului, deoarece acea categorie de persoane prezintă un risc scăzut de imigrație clandestină pentru statele membre.

- (4) Având în vedere că același raționament se aplică și în cazul Bulgariei și României, aplicarea regimului simplificat introdus prin Decizia nr. 896/2006/CE ar trebui să fie extinsă la Bulgaria și România.

- (5) Această modificare a Deciziei nr. 896/2006/CE ar trebui să permită Bulgariei și României, în cazul în care acestea decid să aplice Decizia nr. 582/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora în scopul tranzitului pe teritoriile lor ⁽⁴⁾, să recunoască, în mod unilateral, permisele de ședere eliberate de Elveția și Liechtenstein, enumerate în anexa la Decizia nr. 896/2006/CE, ca fiind echivalente cu vizele lor de tranzit naționale.

- (6) Recunoașterea ar trebui limitată la scopul tranzitului pe teritoriul Bulgariei și României și nu ar trebui să afecteze posibilitatea acestor două state membre de a elibera vize de scurtă ședere.

- (7) Posibilitatea ca Bulgaria și România să nu aplice Decizia nr. 896/2006/CE ar trebui limitată la perioada de tranziție, până la o dată ce urmează a fi stabilită de către Consiliu, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf din Actul de aderare din 2005.

⁽¹⁾ Avizul Parlamentului European din 31 ianuarie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 5 iunie 2008.

⁽²⁾ JO L 167, 20.6.2006, p. 8.

⁽³⁾ JO L 81, 21.3.2001, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 (JO L 405, 30.12.2006, p. 23).

⁽⁴⁾ JO L 161, 20.6.2008, p. 30.

- (8) Condițiile de intrare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod Comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) ⁽¹⁾ trebuie îndeplinite, cu excepția condiției prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b), în măsura în care prezenta decizie creează un regim de echivalență între vizele de tranzit eliberate de Bulgaria și România și anumite permise de ședere eliberate de Elveția și Liechtenstein.
- (9) Deoarece obiectivul prezentei decizii nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, acesta având un impact direct asupra acquis-ului comunitar privind frontierele externe, și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (10) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen ⁽²⁾, care intră în domeniul menționat la articolul 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului ⁽³⁾ privind anumite modalități de aplicare a respectivului acord.
- (11) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii, care, prin urmare, nu este obligatorie pentru aceasta și nu i se aplică. Având în vedere faptul că prezenta decizie dezvoltă acquis-ul Schengen în temeiul dispozițiilor titlului IV din partea a treia a Tratatului de instituire a Comunității Europene, Danemarca decide în conformitate cu articolul 5 din respectivul protocol, în termen de șase luni de la data adoptării prezentei decizii, dacă o va pune în aplicare în legislația sa națională.
- (12) Prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽⁴⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu creează obligații pentru acesta și nu i se aplică.
- (13) Prezenta decizie reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu creează obligații pentru aceasta și nu i se aplică,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 2 din Decizia nr. 896/2006/CE se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care Bulgaria și România decid să aplice Decizia nr. 582/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de introducerea unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora în scopul tranzitului pe teritoriile lor ^(*), acestea pot recunoaște unilateral permisele de ședere enumerate în anexa la prezenta decizie ca fiind echivalente cu vizele lor naționale de tranzit până la data ce urmează a fi stabilită de Consiliu, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf din Actul de aderare din 2005.

^(*) JO L 161, 20.6.2008, p. 30.”

Articolul 2

În cazul în care Bulgaria și România decid să aplice Decizia nr. 896/2006/CE, acestea informează Comisia cu privire la aceasta în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei decizii. Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* informațiile comunicate de statele membre în cauză.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 105, 13.4.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽³⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁽⁴⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁽⁵⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează statelor membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptată la Strasbourg, 17 iunie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J. LENARČIČ

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL

DECIZIA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 5 iunie 2008

privind mobilizarea Fondului de solidaritate al Uniunii Europene în conformitate cu punctul 26 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară

(2008/469/CE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾, în special punctul 26,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de solidaritate al Uniunii Europene ⁽²⁾,

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană a creat un Fond de solidaritate al Uniunii Europene („Fondul”) pentru a-și arăta solidaritatea față de populația din regiunile afectate de catastrofe naturale.
- (2) Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 permite mobilizarea Fondului în limita unui plafon anual de 1 miliard EUR.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 cuprinde dispozițiile care permit mobilizarea Fondului.
- (4) Grecia a depus o cerere pentru mobilizarea Fondului, referitoare la o catastrofă cauzată de incendii forestiere în luna august a anului 2007.

- (5) Slovenia a depus o cerere pentru mobilizarea Fondului, referitoare la o catastrofă cauzată de inundații în luna septembrie a anului 2007,

DECID:

Articolul 1

În cadrul bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2008, se mobilizează Fondul de solidaritate al Uniunii Europene pentru suma de 98 023 212 EUR în credite de angajament și de plată.

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Strasbourg, 5 iunie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J. LENARČIČ

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1. Acord modificat ultima dată prin Decizia 2008/371/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 128, 16.5.2008, p. 8).

⁽²⁾ JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 7 mai 2008

privind interzicerea provizorie a utilizării și vânzării în Austria a porumbului modificat genetic (*Zea mays* L. linia T25), în conformitate cu Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului

[notificată cu numărul C(2008) 1715]

(Numai textul în limba germană este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/470/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 18 alineatul (1) primul paragraf,

după consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară,

întrucât:

(1) Prin Decizia 98/293/CE a Comisiei din 22 aprilie 1998 privind plasarea pe piață a porumbului modificat genetic (*Zea mays* L. linia T25), în conformitate cu Directiva 90/220/CEE a Consiliului ⁽²⁾, s-a decis autorizarea introducerii pe piață a acestui produs.

(2) La 3 august 1998, autoritățile franceze au acordat această autorizație. Autorizația se referă la toate utilizările produsului, și anume importul, prelucrarea în produse alimentare sau hrană pentru animale și cultivare.

(3) În conformitate cu articolul 35 alineatul (1) din Directiva 2001/18/CE, care a înlocuit Directiva 90/220/CEE a Consiliului ⁽³⁾, procedurile referitoare la notificările

privind introducerea pe piață a organismelor modificate genetic care nu au fost finalizate până la data de 17 octombrie 2002 se supun dispozițiilor Directivei 2001/18/CE.

(4) La 8 mai 2000, Austria a notificat Comisiei decizia sa de a interzice provizoriu utilizarea și vânzarea porumbului *Zea mays* L. linia T25 pentru toate utilizările și a motivat această decizie în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Directiva 90/220/CEE.

(5) Produsele derivate din porumbul *Zea mays* L. linia T25 (amidon și toate produsele sale derivate, uleiuri brute și rafinate, toate produsele prelucrate la cald sau fermentate obținute din *Zea mays* L. linia T25, precum și hrana pentru animale obținută din *Zea mays* L. linia T25) sunt autorizate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. Aceste utilizări nu intră sub incidența clauzei de salvagardare notificate de Austria.

(6) Comitetul științific pentru plante a concluzionat la 20 iulie 2001 că informațiile furnizate de Austria nu constituie noi dovezi științifice relevante care nu au fost luate în considerare în cadrul evaluării inițiale a dosarului și care să aibă drept consecință o revizuire a avizului său inițial privind produsul în cauză.

(7) La 9 ianuarie 2004 și la 9 și 17 februarie 2004, Austria a comunicat Comisiei informații suplimentare în sprijinul măsurilor naționale privind linia de porumb T25.

⁽¹⁾ JO L 106, 17.4.2001, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2008/27/CE (JO L 81, 20.3.2008, p. 45).

⁽²⁾ JO L 131, 5.5.1998, p. 30.

⁽³⁾ JO L 117, 8.5.1990, p. 15. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 97/35/CE a Comisiei (JO L 169, 27.6.1997, p. 72).

⁽⁴⁾ JO L 43, 14.2.1997, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

⁽⁵⁾ JO L 268, 18.10.2003, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 298/2008 (JO L 97, 9.4.2008, p. 64).

- (8) În conformitate cu articolul 28 alineatul (1) din Directiva 2001/18/CE, Comisia a consultat Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA), instituită prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în temeiul căruia aceasta a înlocuit comitetele științifice relevante.
- (9) La 8 iulie 2004, EFSA a concluzionat ⁽²⁾ că informațiile prezentate de Austria nu constituie noi dovezi științifice suficiente pentru a invalida evaluarea riscului ecologic al liniei de porumb T25, care să justifice interzicerea utilizării și vânzării acestui produs în Austria.
- (10) Întrucât, în aceste condiții, nu exista niciun motiv pentru a considera că produsul constituie un risc pentru sănătatea umană sau pentru mediu, Comisia a prezentat, la 29 noiembrie 2004, un proiect de decizie prin care solicita Austriei să abroge măsura provizorie de salvagardare, în vederea examinării de către comitetul instituit în temeiul articolului 30 din Directiva 2001/18/CE, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 30 alineatul (2) din directiva respectivă.
- (11) Cu toate acestea, comitetul nu a emis un aviz și, în temeiul articolului 5 alineatul (4) din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽³⁾, Comisia a prezentat Consiliului o propunere privind măsurile care trebuie luate.
- (12) La 24 iunie 2005, în conformitate cu articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, a respins această propunere.
- (13) În declarația sa, Consiliul a afirmat că „există încă o anumită incertitudine în ceea ce privește măsurile naționale de salvagardare pe piața varietății [i] de porumb modificat genetic [...] T25” și a invitat Comisia „să strângă dovezi suplimentare privind OMG-ul în cauză și să evalueze în continuare dacă măsura luată de [Austria] având obiectivul de a suspenda, ca măsură temporară de precauție, introducerea [acestuia] pe piață este justificată și dacă autorizarea [acestuia] organism [...] îndeplinește cerințele de siguranță prevăzute de Directiva 2001/18/CE”.
- (14) În noiembrie 2005, EFSA a fost invitată din nou de Comisie să stabilească dacă există argumente științifice pentru a considera că menținerea pe piață a porumbului T25 ar putea avea efecte nocive asupra sănătății umane sau asupra mediului, în condițiile de acordare a autorizației. În special, EFSA a fost invitată să țină cont de orice informații științifice suplimentare obținute după emiterea avizului științific anterior de evaluare a siguranței acestui OMG.
- (15) În avizul său din 29 martie 2006 ⁽⁴⁾, EFSA a concluzionat că nu există niciun motiv pentru a considera că menținerea pe piață a porumbului T25 ar putea avea efecte nocive asupra sănătății umane și animale sau asupra mediului, în condițiile de acordare a autorizației.
- (16) În conformitate cu articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, Comisia a prezentat Consiliului o propunere prin care solicita Austriei să abroge măsura de salvagardare.
- (17) În conformitate cu articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, la 18 decembrie 2006, Consiliul pentru mediu și-a manifestat cu majoritate calificată opoziția față de propunere.
- (18) În decizia sa, Consiliul a făcut trimitere la evaluarea riscului ecologic prevăzută în Directiva 2001/18/CE și a precizat că „este necesar ca diferitele structuri agricole și caracteristici ecologice regionale din Uniunea Europeană să fie luate în considerare mai sistematic în cadrul evaluării riscului ecologic”.
- (19) În conformitate cu articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, Comisia a prezentat o propunere modificată, pentru a lua în considerare decizia Consiliului din 18 decembrie 2006, care se referă numai la aspectele de mediu ale clauzei de salvagardare adoptate de Austria, și anume la cultivare.
- (20) Austria a inițiat lucrări pentru a strânge dovezi științifice relevante referitoare la aceste aspecte, care, în opinia Austriei, justifică provizoriu menținerea clauzei de salvagardare, în special în ceea ce privește „diferitele structuri agricole și caracteristici ecologice regionale” vizate în considerentul 3 din decizia Consiliului menționată mai sus. În conformitate cu articolul 23 din Directiva 2001/18/CE, Austria este invitată să furnizeze Comisiei toate dovezile științifice obținute, precum și orice nouă evaluare a riscului, de îndată ce aceasta este finalizată, și să informeze corespunzător toate statele membre.

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 202/2008 al Comisiei (JO L 60, 5.3.2008, p. 17).

⁽²⁾ Opinion of the Scientific Panel on Genetically Modified Organisms on a request from the Commission related to the Austrian invoke of Article 23 of Directive 2001/18/EC (Avizul grupului științific pentru organismele modificate genetic, furnizat la cererea Comisiei privind invocarea articolului 23 din Directiva 2001/18/CE de către Austria), The EFSA Journal (2004) 78, p. 1-13.

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

⁽⁴⁾ Opinion of the Scientific Panel on Genetically Modified Organisms on a request from the Commission related to genetically modified crops (Bt176 maize, MON810 maize, T25 maize, Topas 19/2 oilseed rape and Ms1xRf1 oilseed rape) subject to safeguard clauses invoked according to Article 16 of Directive 90/220/EEC [Avizul grupului științific pentru organismele modificate genetic, furnizat la cererea Comisiei privind culturile modificate genetic (porumb Bt176, porumb MON810, porumb T25, rapiță Topas 19/2 și rapiță Ms1xRf1) care fac obiectul unor clauze de salvagardare invocate în temeiul articolului 16 din Directiva 90/220/CEE], The EFSA Journal (2006) 338, p. 1-15.

- (21) Pe baza documentelor prezentate de Austria și a evaluării științifice efectuate de aceasta, Comisia va acționa în conformitate cu articolul 23 din Directiva 2001/18/CE cu privire la aceste aspecte ale măsurii luate de Austria.
- (22) Aspectele privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale ale porumbului *Zea mays* L. linia T25 acoperite de autorizația acordată în temeiul Directivei 90/220/CEE (inclusiv importul și prelucrarea) sunt identice în toată Europa și au fost evaluate de EFSA, care a concluzionat că este improbabil ca acest produs să aibă efecte nocive asupra sănătății umane și animale.
- (23) Propunerea Comisiei ia în considerare numai aspectele referitoare la alimente și hrana pentru animale ale interdicției austriece, și anume interzicerea importului și a prelucrării boabelor neprelucrate ca materie primă pentru o prelucrare ulterioară sau pentru utilizare directă în alimentația umană sau animală.
- (24) În aceste condiții, Austria trebuie să abroge măsurile de salvagardare cel puțin în ceea ce privește importul și prelucrarea porumbului *Zea mays* L. linia T25 în produse destinate alimentației umane și animale.
- (25) Măsurile prevăzute de prezenta decizie nu sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 30 din Directiva 2001/18/CE, prin urmare Comisia a prezentat Consiliului o propunere referitoare la aceste măsuri. Întrucât, până la expirarea perioadei prevăzute la articolul 30 alineatul (2) din Directiva 2001/18/CE, Consiliul nu a adoptat măsurile propuse și nici nu și-a

manifestat opoziția față de acestea, în conformitate cu articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE, măsurile în cauză trebuie adoptate de Comisie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Măsurile luate de Austria în vederea interzicerii importului și prelucrării în produse destinate alimentației umane și animale a porumbului *Zea mays* L. linia T25, a cărui introducere pe piață a fost autorizată prin Decizia 98/293/CE, nu sunt justificate în conformitate cu articolul 23 din Directiva 2001/18/CE.

Articolul 2

Austria ia măsurile necesare pentru a pune capăt interdicției privind importul și prelucrarea porumbului *Zea mays* L. linia T25 în produse destinate alimentației umane și animale în termen de cel mult 20 de zile de la notificare.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Republicii Austria.

Adoptată la Bruxelles, 7 mai 2008.

Pentru Comisie
Stavros DIMAS
Membru al Comisiei

RECOMANDĂRI

COMISIE

RECOMANDAREA COMISIEI

din 30 mai 2008

privind măsurile de reducere a riscurilor prezentate de substanțele tricloretilenă, benzen și 2-metoxi-2-metilbutan (TAME)

[notificată cu numărul C(2008) 2271]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/471/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului din 23 martie 1993 privind evaluarea și controlul riscurilor prezentate de substanțele existente ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (2),

întrucât:

(1) În cadrul Regulamentului (CEE) nr. 793/93, următoarele substanțe au fost identificate ca fiind substanțe prioritare pentru evaluare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1179/94 al Comisiei privind prima listă de substanțe prioritare prevăzută de Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului ⁽²⁾ și, respectiv, Regulamentul (CE) nr. 2364/2000 al Comisiei privind a patra listă de substanțe prioritare în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului ⁽³⁾.

— tricloretilenă;

— benzen

— 2-metoxi-2-metilbutan (TAME).

(2) Statele membre raportoare desemnate în temeiul respectivelor regulamente au finalizat activitățile de evaluare a riscurilor pentru populație și mediu în cazul substanțelor menționate, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1488/94 al Comisiei din 28 iunie 1994 de stabilire a principiilor de evaluare a riscurilor pentru populație și mediu prezentate de anumite substanțe existente ⁽⁴⁾ și au propus o strategie de reducere a riscurilor în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 793/93.

(3) Au fost consultate Comitetul științific pentru toxicitate, ecotoxicitate și mediu (SCTEE) și Comitetul științific pentru riscurile asupra sănătății și mediului (SCHER), care au emis avize privind evaluările riscurilor realizate de raportor. Aceste avize au fost publicate pe site-ul web al comitetelor științifice.

(4) Rezultatele evaluării riscurilor și rezultatele ulterioare ale strategiilor de reducere a riscurilor sunt prezentate în Comunicarea corespunzătoare a Comisiei ⁽⁵⁾.

(5) Pe baza acestei evaluări, este oportun să se recomande luarea unor măsuri de reducere a riscurilor prezentate de anumite substanțe.

⁽¹⁾ JO L 84, 5.4.1993, p. 1. Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

⁽²⁾ JO L 131, 26.5.1994, p. 3.

⁽³⁾ JO L 273, 26.10.2000, p. 5.

⁽⁴⁾ JO L 161, 29.6.1994, p. 3.

⁽⁵⁾ JO C 157, 21.6.2008, p. 1.

- (6) Măsurile de reducere a riscurilor recomandate pentru lucrători trebuie examinate în contextul legislației privind protecția lucrătorilor, care se consideră că oferă un cadru adecvat pentru reducerea riscurilor prezentate de substanțele în cauză, în măsura în care acest lucru este necesar.
- (7) Măsurile de reducere a riscurilor prevăzute în prezenta recomandare sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 793/93,

4. Pentru a facilita procedura de autorizare și de monitorizare prevăzută de Directiva 2008/1/CE (prevenirea și controlul integrat al poluării), benzenul ar trebui luat în calcul în cadrul activităților în curs de desfășurare pentru elaborarea unor orientări privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT).
5. Expunerea microorganismelor din stațiile de tratare a apelor uzate industriale ar trebui controlată, dacă este cazul, prin reglementări naționale în vederea prevenirii riscurilor pentru microorganisme și pentru mediu.

RECOMANDĂ:

SECȚIUNEA 1

TRICLORETIENĂ

(nr. CAS 79-01-6; nr. Eines 201-167-4)

Măsuri de reducere a riscurilor pentru lucrători (1)

1. Ar trebui avută în vedere încheierea unui acord voluntar cu Asociația Europeană pentru Solvenții Clorurați, în numele producătorilor europeni ai substanței, distribuitorii și clienții acestora, în vederea limitării vânzării substanței exclusiv către cumpărătorii care respectă Carta pentru utilizarea în siguranță a tricloretilenei pentru curățarea metalelor. Conform acestei carte, utilizatorii pot folosi tricloretilena pentru curățarea metalelor numai în sisteme etanșe sau închise, astfel cum acestea sunt definite în partea 4 a standardului european EN 12921, iar respectarea acestei cerințe face obiectul unei monitorizări de către o terță parte.

SECȚIUNEA 2

BENZEN

(nr. CAS 71-43-2; nr. Eines 200-753-7)

Măsuri de reducere a riscurilor pentru mediu (2, 3, 4, 5)

2. În vederea eliminării riscurilor potențiale pentru stațiile de tratare a apelor uzate industriale pe amplasamentele de producere și/sau prelucrare a benzenului, se recomandă ca autoritățile competente din statele membre în cauză să stabilească, în autorizațiile emise în conformitate cu Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ (prevenirea și controlul integrat al poluării), condiții, valori-limită de emisie sau parametri sau măsuri tehnice echivalente privind benzenul pentru a permite exploatarea instalațiilor în conformitate cu BAT, luând în considerare caracteristicile tehnice ale instalațiilor în cauză, localizarea lor geografică și condițiile de mediu locale.
3. Statele membre ar trebui să monitorizeze cu atenție punerea în aplicare a BAT în ceea ce privește benzenul și să raporteze Comisiei orice evoluție importantă în cadrul schimbului de informații privind BAT.

SECȚIUNEA 3

2-METOXI-2-METILBUTAN (TAME)

(nr. CAS 994-05-8; nr. Eines 213-611-4)

Măsuri de reducere a riscurilor pentru mediu (6-11)

6. Prevenirea tuturor aporturilor rezultate din activitățile umane, inclusiv de 2 metoxi 2 metilbutan, în apele subterane constituie unul dintre obiectivele majore ale legislației comunitare în vigoare⁽²⁾. Prin urmare, se recomandă aplicarea unor programe de monitorizare adecvate, dacă este cazul, pentru a permite detectarea timpurie a apelor subterane contaminate cu 2 metoxi 2 metilbutan.
7. Pe lângă aceasta, se recomandă aplicarea cât mai largă a celor mai bune tehnici disponibile pentru construirea și exploatarea unităților subterane de depozitare și de distribuție a benzinei din cadrul benzinărilor. În acest sens, statele membre ar trebui să examineze oportunitatea unor cerințe obligatorii, în special pentru benzinăriile situate în zonele de alimentare a apelor subterane.
8. Autoritățile competente din statele membre în cauză ar trebui să stabilească, în autorizațiile emise în conformitate cu Directiva 2008/1/CE, condiții, valori limită de emisie sau parametri echivalenți sau măsuri tehnice privind 2-metoxi-2-metilbutanul pentru a permite exploatarea instalațiilor în cauză în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile („BAT”), luând în considerare caracteristicile tehnice ale instalațiilor în cauză, localizarea lor geografică și condițiile de mediu locale.
9. Statele membre ar trebui să monitorizeze cu atenție punerea în aplicare a BAT în ceea ce privește 2-metoxi-2-metilbutanul și să raporteze Comisiei orice evoluție importantă în cadrul schimbului de informații privind BAT.
10. Emisiile locale în apele de suprafață ar trebui controlate, dacă este cazul, prin reglementări naționale în vederea prevenirii riscurilor pentru mediu.
11. Măsurile de reducere a riscurilor recomandate pentru protecția apelor subterane sunt considerate suficiente pentru protecția persoanelor expuse indirect prin contact cu mediul.

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2008, p. 8.

⁽²⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

SECȚIUNEA 4

DESTINATARI

12. Prezenta recomandare se adresează tuturor sectoarelor de activitate care importă, produc, transportă, depozitează, încorporează într-un preparat sau prelucrează în alt mod, utilizează, elimină sau recuperează substanțele în cauză, precum și statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 30 mai 2008.

Pentru Comisie
Stavros DIMAS
Membru al Comisiei

RECOMANDAREA COMISIEI

din 30 mai 2008

privind măsurile de reducere a riscurilor prezentate de substanțele clorură de 2,3-epoxipropiltrimetilamoniu (EPTAC), clorură de (3-cloro-2-hidroxiopropil) trimetilamoniu (CHPTAC) și hexaclorciclopentadienă

[notificată cu numărul C(2008) 2316]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/472/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului din 23 martie 1993 privind evaluarea și controlul riscurilor prezentate de substanțele existente ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (2),

întrucât:

(1) În cadrul Regulamentului (CEE) nr. 793/93, următoarele substanțe au fost identificate ca fiind substanțe prioritare pentru evaluare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 143/97 al Comisiei privind a treia listă de substanțe prioritare prevăzută de Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului ⁽²⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 2364/2000 al Comisiei privind a patra listă de substanțe prioritare în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului ⁽³⁾:

- clorură de 2,3-epoxipropiltrimetilamoniu (EPTAC);
- clorură de (3-cloro-2-hidroxiopropil) trimetilamoniu (CHPTAC);
- hexaclorciclopentadienă.

(2) Statele membre raportoare desemnate în temeiul regulamentelor menționate au finalizat activitățile de evaluare a riscurilor pentru populație și mediu în cazul substanțelor menționate, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1488/94 al Comisiei din 28 iunie 1994 de stabilire a principiilor de evaluare a riscurilor pentru populație și mediu prezentate de anumite substanțe existente, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului ⁽⁴⁾, și au propus o strategie de reducere a riscurilor.

(3) A fost consultat Comitetul științific pentru riscurile asupra sănătății și mediului (SCHER), care a emis avize

privind evaluările riscurilor efectuate de raportori. Aceste avize au fost publicate pe site-ul web al comitetului științific.

- (4) Rezultatele evaluării riscurilor și rezultatele ulterioare ale strategiilor de reducere a riscurilor sunt prezentate în Comunicarea corespunzătoare a Comisiei ⁽⁵⁾.
- (5) Pe baza acestei evaluări, este oportun să se recomande luarea unor măsuri de reducere a riscurilor prezentate de anumite substanțe. În cazul substanțelor care nu sunt enumerate în mod explicit, nu s-a formulat nicio recomandare pentru destinatarii prezentei recomandări.
- (6) Măsurile de reducere a riscurilor recomandate pentru lucrători trebuie examinate în contextul legislației privind protecția lucrătorilor, care se consideră că oferă un cadru adecvat pentru reducerea riscurilor prezentate de substanțele în cauză, în măsura în care acest lucru este necesar.
- (7) Măsurile de reducere a riscurilor prevăzute în prezenta recomandare sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 793/93,

RECOMANDĂ:

SECȚIUNEA 1

CLORURĂ DE 2,3-EPOXIPROPILTRIMETILAMONIU (EPTAC)

(nr. CAS 3033-77-0; nr. Eines 221-221-0)

Măsuri de reducere a riscurilor pentru lucrători (1) și mediu (2)

1. Angajatorii care folosesc EPTAC în procesul de fabricare și ca agent de cationizare pentru cationizarea amidonurilor ar trebui să ia notă de orice orientare sectorială specifică elaborată la nivel național pe baza orientărilor practice neobligatorii stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Directiva 98/24/CE a Consiliului ⁽⁶⁾ (directiva privind agenții chimici).

⁽¹⁾ JO L 84, 5.4.1993, p. 1. Regulament modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

⁽²⁾ JO L 25, 28.1.1997, p. 13.

⁽³⁾ JO L 273, 26.10.2000, p. 5.

⁽⁴⁾ JO L 161, 29.6.1994, p. 3.

⁽⁵⁾ JO C 157, 21.6.2008, p. 10.

⁽⁶⁾ JO L 131, 5.5.1998, p. 11. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 165, 27.6.2007, p. 21).

2. Emisiile locale de EPTAC în mediu ar trebui controlate, dacă este cazul, prin reglementări naționale în vederea prevenirii riscurilor pentru mediu.

SECȚIUNEA 2

CLORURĂ DE (3-CLORO-2-HIDROXIPROPIL) TRIMETILAMONIU (CHPTAC)

(nr. CAS 3327-22-8; nr. Eines 222-048-3)

Măsuri de reducere a riscurilor pentru lucrători (3) și mediu (4)

3. Angajatorii care folosesc CHPTAC ca agent de cationizare pentru cationizarea amidonurilor ar trebui să ia notă de orice orientare sectorială specifică elaborată la nivel național pe baza orientărilor practice neobligatorii stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Directiva 98/24/CE.

4. Emisiile locale de CHPTAC în mediu ar trebui controlate, dacă este cazul, prin reglementări naționale în vederea prevenirii riscurilor pentru mediu.

SECȚIUNEA 3

DESTINATARI

5. Prezenta recomandare se adresează tuturor sectoarelor de activitate care importă, produc, transportă, depozitează, încorporează într-un preparat sau prelucrează în alt mod, utilizează, elimină sau recuperează substanțele în cauză, precum și statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 30 mai 2008.

Pentru Comisie

Stavros DIMAS

Membru al Comisiei

RECOMANDAREA COMISIEI

din 5 iunie 2008

privind limitarea răspunderii civile a auditorilor legali și a societăților de audit

[notificată cu numărul C(2008) 2274]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/473/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 211 a doua liniuță,

întrucât:

- (1) Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ stabilește o armonizare minimă a cerințelor în materie de audit legal. În temeiul articolului 31 din directiva menționată anterior, Comisia trebuie să prezinte un raport cu privire la impactul normelor interne privind răspunderea referitoare la efectuarea auditurilor legale asupra piețelor de capital europene și cu privire la condițiile de asigurare pentru auditorii legali și societățile de audit și să formuleze recomandări, dacă consideră că este cazul.
- (2) Buna funcționare a piețelor de capital necesită o capacitate de audit suficientă pe termen lung și o piață concurențială pentru serviciile de audit, în cadrul căreia există un număr suficient de societăți de audit care să poată și care să fie dispuse să efectueze audituri legale ale societăților ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată dintr-un stat membru. Cu toate acestea, instabilitatea crescândă a capitalizării de piață a societăților a avut drept rezultat riscuri privind răspunderea mult mai ridicate, în timp ce accesul la asigurări împotriva riscurilor asociate cu auditurile de acest tip a devenit din ce în ce mai limitat.
- (3) Din moment ce răspunderea nelimitată și solidară poate descuraja societățile și rețelele de audit să intre pe piața internațională de audit pentru societățile cotate la bursă din Comunitate, există puține perspective de apariție a noi rețele de audit care să fie în măsură să efectueze audituri legale pentru astfel de societăți.
- (4) În consecință, răspunderea auditorilor și a societăților de audit, inclusiv a auditorilor de grupuri, care efectuează audituri legale ale societăților cotate la bursă, ar trebui limitată. Cu toate acestea, limitarea răspunderii nu se justifică în cazurile de încălcare deliberată a îndatoririlor

profesionale din partea unui auditor și nu ar trebui să se aplice în astfel de cazuri. De asemenea, o limitare de acest tip nu ar trebui să aducă atingere dreptului părții prejudiciate de a beneficia de o despăgubire echitabilă.

- (5) Având în vedere diferențele semnificative dintre sistemele de răspundere civilă din statele membre, în această etapă este necesar ca fiecare stat membru să poată alege metoda de limitare pe care o consideră cea mai adecvată pentru sistemul său de răspundere civilă.
- (6) Prin urmare, statele membre ar trebui să poată să stabilească un plafon de răspundere a auditorilor, în temeiul legislației naționale. Ca alternativă, statele membre ar trebui să poată să instituie, în temeiul legislației naționale, un sistem de răspundere proporțională, conform căruia auditorii legali și societățile de audit sunt răspunzătoare exclusiv în măsura contribuției lor la prejudiciul cauzat, fără să fie răspunzători solidar alături de alte părți. În statele membre în care orice cereri de despăgubire împotriva auditorilor legali ar putea fi introduse numai de societatea auditată, și nu de acționari individuali, nici de alte părți terțe, statele membre ar trebui să poată să permită societății, acționarilor acesteia și auditorului respectiv să stabilească limitarea răspunderii auditorului, sub rezerva prevederii unor garanții adecvate pentru părțile care investesc în societatea auditată,

RECOMANDĂ:

Obiect

- (1) Prezenta recomandare vizează răspunderea civilă a auditorilor și a societăților de audit care realizează un audit legal al conturilor consolidate sau anuale ale unei societăți care este înregistrată într-un stat membru și ale cărei titluri de valoare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată dintr-un stat membru.

Limitarea răspunderii

- (2) Răspunderea civilă a auditorilor legali și a societăților de audit care rezultă dintr-o încălcare a îndatoririlor profesionale care le revin ar trebui să fie limitată, cu excepția cazurilor de încălcare deliberată a îndatoririlor de către auditorul legal respectiv sau de către societatea de audit respectivă.

⁽¹⁾ JO L 157, 9.6.2006, p. 87. Directivă modificată prin Directiva 2008/30/CE (JO L 81, 20.3.2008, p. 53).

(3) Limitarea răspunderii ar trebui să se aplice pentru societatea auditată și pentru orice parte terță care dispune de dreptul de a înainta o cerere de despăgubire, în temeiul legislației naționale.

(4) Orice limitare a răspunderii civile nu ar trebui să împiedice părțile prejudiciate să fie despăgubite în mod echitabil.

Metode de limitare a răspunderii

(5) Statele membre ar trebui să întreprindă măsuri în vederea limitării răspunderii. În acest scop, se recomandă utilizarea, în special, a uneia sau a mai multora dintre următoarele metode:

(a) stabilirea unei sume financiare maxime sau a unei formule care să permită calcularea unei astfel de sume;

(b) stabilirea unei serii de principii în virtutea cărora un auditor legal sau o societate de audit nu este răspunzătoare într-o măsură mai mare decât contribuția sa efectivă la pierderea suferită de reclamant și, prin urmare, nu este responsabilă solidar cu ceilalți autori ai acțiunilor ilicite;

(c) dispoziție care să permită oricărei societăți să fie auditată și auditorului legal sau societății de audit să stabilească o limitare a răspunderii printr-un acord.

(6) În cazul în care răspunderea este limitată printr-un acord, astfel cum se menționează la alineatul (5) litera (c), statele membre ar trebui să se asigure că următoarele condiții sunt îndeplinite:

(a) acordul se supune controlului jurisdicțional;

(b) în ceea ce privește societatea care trebuie auditată, nivelul de limitare este decis în mod colectiv de membrii organismelor administrative, de conducere și de supraveghere, menționate la articolul 50b din Directiva 78/660/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ sau, în cazul unui grup de audit, la articolul 36a din Directiva 83/349/CEE a Consiliului ⁽²⁾ și această decizie este aprobată de acționarii societății care trebuie auditată;

(c) limitarea răspunderii și orice modificări ale acesteia se publică în anexele la conturile societății auditate.

(7) Înainte de adoptarea de măsuri de punere în aplicare a metodelor menționate la alineatul (5) literele (a), (b) sau (c) sau a oricărei alte metode de limitare a răspunderii care este în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4), un stat membru ar trebui să ia în considerare impactul asupra piețelor financiare și a investitorilor, asupra condițiilor de acces la piața de audit legal pentru societățile cotate la bursă, precum și impactul asupra calității auditului, a capacității de asigurare a riscurilor și asupra societăților care trebuie auditate.

Etapa ulterioară

(8) Statele membre sunt invitate să informeze Comisia cu privire la acțiunile întreprinse pe baza prezentei recomandări până la 5 iunie 2010.

Destinatari

9. Prezenta recomandare se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 5 iunie 2008.

Pentru Comisie

Charlie McCREEVY

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 11. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 224, 16.8.2006, p. 1).

⁽²⁾ JO L 193, 18.7.1983, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/99/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 137).